

Rohatecká obec

24. ročník

číslo 1/2020

#5KINFLATABLEFUN

KDE STARTUJEME?
ROHATEC CITY RACE
23 / 05 / 20
ROHATEC ČR
fotbalové hřiště

VIDEO WEB

SLEDUJTE NÁS NA

WWW.5KINFLATABLEFUN.EU

HLAVNÍ ORGANIZÁTOR

SPOLUORGANIZÁTOR

Obsah

• ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Podařilo se nám	4
• Cena obce Rohatec	4
• Senior taxi	4
• Kalendárium	4
• Bankomat	5
• Oznámení	5
• Naše pitná voda v ohrožení	5
• Investiční akce na první pololetí	6
• Matrika	6
• Věci jsou někdy jinak, než si myslíme	6
HISTORIE	7
• Kaple v ulici Slovacká	7
ŠKOLSTVÍ	8
• Ze školní družiny	8
• Vzpomínka na koledování	9
• Předvánoční turnaj	10
• Exkurze do Ostravy	10
• Cesta za kulturou	10
KULTURA	11
• Kde byly Kateřiny?	11
• I takový může být vánoční dárek	11
• Zima	11
• Fotosoutěž - máky opět bodují	12
• Deset otázek pro deset osobností	12
• Studie rekonstrukce KD v obci	14
• Kulturní okénko šéfredaktora	16
SPOLKY	16
• Prosinec v SZPO	16
• Seniorské ohlédnutí	17
• Mladá vína	18
• Výroční schůze zahrádkářů	18
• Vánoce se blížily	18
• Zimní aktivity kynologického klubu	19
• Bilancování u hasičů	20
• Hasiči radí	20
• Myslivecké okénko	21
FARNÍ OKÉNKO	22
• Zprávičky	22
• Co je Křížová cesta	22
• Pro děti	22
• Postní doba - duchovní fitness	22
• Citát z bible	22
• Tříkrálová sbírka	23
• Vzpomínka na otce Libora	24
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	24
• Závěrečné povídání o našem kroji	24
• Chůzí ke zdraví	25
• Jediněčná sportovní show v Rohatci	25
• Alfa je cesta	26
• 750 let od první písemné zmínky o Rohatci	27
• Jak je to se stromy a jejich (ne)kácením	27
SPORT	28
• Lucka Zubalíková nejlepší juniorkou	28
• Jana Kučerová druhá v běžecké Grand Prix	29
• Tenisový rok 2019	29
• Na Nový rok opět běžecky	30
• Přípravné zápasy mužů	30
• Přípravné zápasy dorostu	30
• Podzím ve Slavoji	31
INZERCE	31

ÚVODNÍK

Máme přestupný rok a tak po čtyřech letech vstáváme i 29. února. Přišla extrémně suchá a teplá zima, minimum srážek a u někoho dokonce vyschlé studny. Na takové podmínky si budeme muset zvyknout. Loňský rok byl druhý nejteplejší po více než 245 letech. Sněhu ubývá pravidelně za poslední roky. Aktuálně je ho pětikrát méně. Teplý leden je toho důkazem. Některé obce si musejí půjčovat cisternu s vodou i teď v zimě. V Austrálii hoří lesy o ploše několika menších evropských zemí a kouř podle NASA obkroužil celou planetu. Africké země sužuje invaze kobylek. Karel IV. je na svých cestách jednou taky zažil a spojoval si je s biblickými apokalyptickými výjevy a koncem světa.

Místo něj přicházejí chřipky a koronavirus. Na obě nemoci se umírá. Společně s koronavirem se však šíří i nenávisť. To se s běžnou chřipkou nedeje. Umírá na ni však daleko více lidí na celém světě i u nás. Čína dokáže postavit nemocnici za osm dní, izolovat miliony lidí a ty nakažené ve svých domovech uvěznit třeba zatlučením dřevěných desek na venkovní dveře jejich domů. Nedokáže však změnit stravovací a hygienické návyky svých spoluobčanů. Kdo byl někdy na čínské venkovské tržnici, ten ví, o čem píši. V jednu chvíli vás autoritářská země potrestá za město Praha zákazem koncertování třeba Pražákova kvarteta a zrušením letecké linky Peking – Praha bez důvodu. Pak se stane to, že jim ruší celý svět letecká spojení, nechce je pouštět do svých zemí a my vidíme, že povýšenecká arogance tohoto komunistického režimu neroste opravdu do nebe.

S výročími se taky docela roztrhl pytel. Mě zaujalo 50 let Čtyřlístku. Nevěděl jsem o tom, že slavné kreslené postavičky mají jen čtyři prsty. Fifinka na poštovních známkách porazila v prodejkách i prezidenty Havla a Klause. Autorem tohoto komiksu je Jaroslav Němeček. To Božena Němcová slaví 200 let od narození. Tato silná žena je známá nejvíce jako

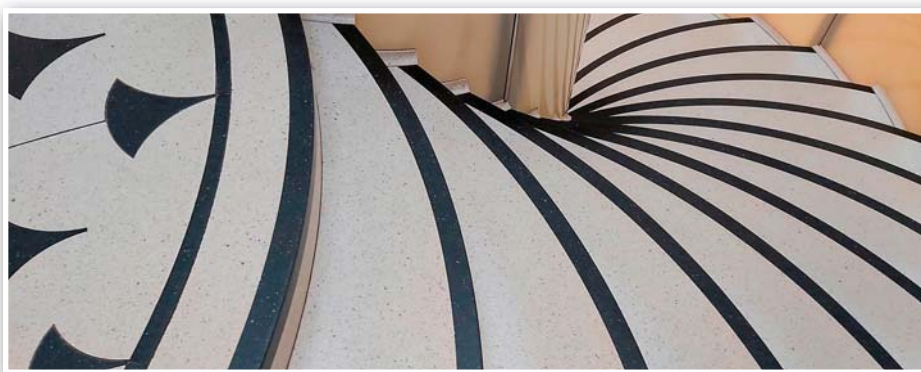
spisovatelka, ale zvládla toho za svých čtyřicet dva let hodně. Žila v uměleckém světě, chudobě i v nešťastném manželství. Měla ráda folklór a prosazovala při setkáních vždy češtinu, i když její manžel byl Němec.

Všude je plno klimatu a my vytrvale mlčíme či zesměšňujeme ty, kdo na toto téma otevřeně hovoří. Islandská premiérka na půdě londýnského institutu mezinárodních vztahů Chatham House zahájila svoji řeč ke klimatu příkladem ledovce Ok, který kvůli lidské činnosti roztál. Apeluje na to, aby úspěch společnosti nebyl poměřován absolutním bohatstvím, ale ekologií a kvalitou života. „Už 50 let uplynulo od doby, kdy Robert Kennedy prohlásil, že HDP měří všechno kromě toho, kvůli čemu stojí za to žít. A jeden islandský básník říká, že mít sex s vlastní ženou se na HDP neprojeví, ale sex s prostitutkou ano. To je můj důvod k zamyšlení,“ řekla v Londýně.

Víme, jak moudrost těch starších byla vždy předávána jejich nástupcům výchovou, hodnotami i vzděláváním. Tak jsme dostávali pravdy od nich přímo. S otevřením digitálního rozměru dnešních dnů tento model přestal platit. Model jednosměrného předávání poznání už nelze udržet, ačkoliv si to pravděpodobně neuvědomujeme. Jak přežít, jak získat potravu a co je naše existence. To jsou výzvy k zamyšlení, se kterými je třeba se poprat.

Měli jsme před pár dny takzvaný palindromový den. Datum, které lze číst i pozpátku. Ten den je výjimečný tím, že jej tak lze číst ve všech datových formátech, tedy bez ohledu na to, zda začneme dnem, měsícem či rokem. Takový den s palindromem ve všech datových formátech naposledy nastal před 909 lety 11. 11. 1111. K příštému dojde za 101 let, 12. 12. 2121, a poté bude až 03. 03. 3030. To my už nezažijeme. To co však ještě můžeme reálně prožít, žijme smysluplně, s pokorou a vědomím přítomného okamžiku.

Stanislav Zela, šéfredaktor

OBECNÍ ZPRÁVY

Podářilo se nám

Nový rok přináší nové zprávy, někdy špatné, někdy dobré. Je pro nás velkým potěšením, že vám můžeme oznámit, že projekt přístavby naší mateřské školy získal dostatečný počet bodů. Byl vybrán mezi ty, které náš stát podpoří, a my máme nárok na dotaci téměř 7 milionů korun. Již jsme rozeběhli potřebné práce na tom, abychom mohli zhruba od poloviny června do konce září tuto akci provést. Čeká nás velmi náročná stavba, kdy budeme muset polovinu dětí ze školky odstěhovat do školy. Také technologický proces nástavby, která vznikne nad vstupní halou, není příliš jednoduchý. Na konci by nás však měla čekat kompletně dokončená budova, díky které se zvýší kapacita naší školky o jednu plně moderně vybavenou třídu s potřebnými místnostmi, včetně celého zázemí, které děti v každé třídě musejí mít. Děláme to pro budoucnost, děláme to pro děti. Jejich radost a úsměv nám všem budou odměnou.

Jara Adamec, starosta

Kalendárium

- 22. 2. Krojovaný ples
- 29. 2. Fašaňk
- 14. 3. Discoples
- 21. 3. Velikonoční výstava
- 28. 3. Turnaj ve stolním tenise
- 4. 4. Uklidme Česko - uklidme Rohatec

Cena obce Rohatec

Rok 2019 je již úspěšně za námi. Přinesl nám dobré i zlé, jak už to tak v životě bývá. Mezi ty hezké a příjemné okamžiky bezesporu patří ocenění naší obcí, které může každý rok udělit. Pro rok 2019 odsouhlasilo zastupitelstvo udělení Ceny obce Rohatec dvěma laureátům – panu **Zdeňku Bízovi** a otci **Karlu Krumpolcovi**. Oba patří mezi stálce našeho občanského společenství a nemalou měrou dlouhé roky přispívají do našich životů.

Pan Zdeněk Bíza je již dlouhá léta kronikářem obce, který se aktivně zapojuje do všeho, co se u nás děje. Shromažďuje neustále informace nejen nové, ale pátrá a získává i artefakty z dob minulých. Využívá také bohatých znalostí svého tatínka, který byl autorem jedné z knih o obci a řídícím učitelem. Pan Zdeněk Bíza pracuje také

na tom, aby se vědomosti a vzpomínky mohly dostat k dalším generacím. Po celou dobu vydávání tohoto zpravodaje je jeho pravidelným přispěvatelem a autorem mnoha článků o historii.

Otec Karel Krumpolc, ačkoliv se nenarodil v Rohatci, stal se na své životní pouti její důležitou součástí. Je to druhý nejdéle sloužící kněz v naší farnosti. Pro spoluobčany zde ve funkci faráře odsloužil 27 let. Za tu dobu navštívil nespočítatelné množství nemocných, provedl stovky křtů, svateb, loučil se na cestě poslední se stovkami našich bližních. Svou službu Bohu a místním lidem vykonával s vážností a pečlivostí. Mnozí z nás si pamatujeme, jak pravidelně na kole spěchá do kostela.

Oběma laureátům byla předána jejich ocenění. Přejeme jim do dalšího života

mnoho zdraví, klidu a radosti ze života v naší obci.

Jara Adamec, starosta

Senior taxi

Vážení spoluobčané, obec připravila od 1. 2. 2020 pro seniory nad 80 let, a nebo pro držitele průkazů ZTP nebo ZTP/P s trvalým pobytem na území obce, novou službu v podobě zvýhodněné přepravy těchto osob s názvem „Senior taxi“. Služba vám usnadní dopravu k lékaři, na obecní úřad, poštu, vlakové nádraží a zastávku, nebo i na nákup či do kostela. Ti z vás, kteří dovršili 80 let, obdrželi od obecního úřadu dopis, ve kterém byli obeznámeni s podmínkami této služby. Databázi občanů, kteří vlastní průkazy ZTP a ZTP/P obec nemá k dispozici, a proto ne-

byli osloveni. Tímto je chceme vyzvat, pokud mají zájem o tuto službu, aby si žádost přišli vyzvednout na obecní úřad. Žádost je také k dispozici na webových stránkách obce Rohatec v sekci „Aktuálně/ Senior Taxi“. Zde naleznete podrobnější informace o nabízené službě. Po vyplnění a odevzdání žádosti vám bude vystaven průkaz „Senior taxi“, kam budou poskytovatelem služby zaznamenávány vaše jednotlivé jízdy, kterých může být maximálně 8 za měsíc.

Anna Homolová, místostarostka

Bankomat

Pět dlouhých let, hodiny na jednáních ve všech možných bankovních ústavech, několik zbytečných žádostí, kdy za námi stáli regionální i krajší ředitelé bank, ale v Praze to nikdy dobře nedopadlo... Taková byla strastičná cesta, kdy už jsme nevěřili, že se nám podaří některou banku přesvědčit, aby si u nás zřídila bankomat. Ten výdobytek moderní doby, který nám umožňuje si kterýkoliv den v týdnu, ve dne v noci, přijít pro finanční prostředky a nemuset jezdit do Hodonína. Na počátku roku 2020, v roce, kdy obec slaví výročí od první písemné zmínky, se nám podařilo navázat kontakt s Fio bankou, která byla ochotná u nás bankomat umístit. Po několika měsících příprav byl dne 8. ledna instalován na veřejně přístupné místo ke vchodu do radnice, a během několika dní zprovozněn. Poděkování patří i paní starostce Rajchmanové z Dolních Bojanovic

za pomoc a podporu. Samozřejmě bankomat nemá obec zadarmo, kromě vstupního poplatku bychom jako obec měli splnit určitý počet výběrů měsíčně. Nejedná se o částky, ale o počet výběrů, takže vás prosím, když už jej tady máme, tak toho využijte. Pokud počet výběrů za měsíc nesplníme, vždy bude muset obec platit „pokutu“. Mnozí se ptají, jaký je poplatek za výběr? Ten ale nemá s bankomatem nic společného, poplatky za výběr z bankomatů máte nastaveny ve svých smlouvách o bankovních účtech, každá banka to má jinak. Ale mnoho bank má pro své klienty takové varianty účtů, aby ani v cizím bankomatu neplatili žádný poplatek, nebo měli aspoň několik výběrů měsíčně zdarma. Poptejte se ve vaší bance, jak to máte právě vy, a co pro vás banka může vylepšit. První slavnostní výběr provedla paní Húsková, která letos oslaví 95 let, a shodou okolností má účet i kartu právě

u Fio banky. Přejeme vám všem, ať vám bankomat dobře slouží, máte radost a je nám v Rohatci zase o trochu lépe.

Jara Adamec, starosta

Oznámení

Oznamujeme občanům, že z návaznosti na nově schválenou Obecně závaznou vyhlášku obce Rohatec č. 1/2019 vyplývají níže uvedené změny poplatků:

Poplatek za psa rok 2020

- výše poplatku za kalendářní rok činí za každého psa 200,- Kč
- poplatek je splatný nejpozději do 31. 3. 2020

Zaplatit jej můžete v hotovosti na pokladně obecního úřadu v úřední dny nebo na účet obce č.23327671/0100, VS 1341, SS popisné číslo vašeho domu.

Při prvním přihlášení nového psa je nutné se osobně dostavit na obecní úřad, vyplnit povinné formuláře a zakoupit si registrační známku.

Poplatek za svoz odpadů rok 2020

- sazba poplatku za svoz odpadů pro rok 2020 je stanovena částkou 540,- Kč/1 osoba/rok

- pro občany, kteří dosáhnou věku 70 let, je částka snížena a činí 420,- Kč/1 osoba/rok

Prosíme občany, kteří mají zadány úhrady za svoz odpadů trvalým příkazem, aby si upravili částku za místní poplatek ve své bance.

Občané, kteří hradí poplatek za svoz odpadů přes SIPO, nemusejí provádět žádné změny. Změna byla již provedena ze strany obce.

Upozornění

Upozorňujeme, že z technických důvodů nebyl zařazen na složenice SIPO poplatek za svoz komunálního odpadu za měsíc únor. Prosíme občany, aby tuto platbu uhradili na účet obce č. 23327671/0100 VS číslo popisné domu a do poznámky uvedli, za kterou domácnost je platba provedena. Poplatek je možno zaplatit v pokladně obecního úřadu, i mimo úřední hodiny. Za vzniklé komplikace se všem omlouváme.

Naše pitná voda v ohrožení

Vyjádření báňského úřadu, který rozhoduje o stanovení dobývacího prostoru pro těžbu šterkopísku u Moravského Písku, může a taky ovlivní velmi mnoho. Nedaleký zdroj pitné vody je totiž v ohrožení touto těžbou. Vzácný podzemní zdroj vody v Moravské Sahaře nedaleko Rohatce se totiž může při těžbě lehce kontaminovat a pak nastane problém. Pitná voda pro tisíce lidí je v ohrožení a vedou se debaty, jestli má prioritu těžba nebo pitná voda. To je neuvěřitelné. Těžařská a stavební lobby má zřejmě delší ruce, to ale neznamená, že pitná voda pro lidi automaticky bude až na druhém místě. Pevně věřím, že rozhodující orgány budou mít skutečnosti

o přednostním významu tak strategické suroviny jakou voda do domácností je, na zřeteli. Na vítězství zdravého rozumu nejde v dnešní době vždy sázet. Ministr životního prostředí Richard Brabec z Hnutí ANO se totiž aktuálně postavil na stranu těžařů. Svým vyjádřením, že nebude veřejný zájem na ochraně podzemní vody dotčen, staví privátní těžařskou firmu a její profit nad ochranu pitné vody pro více než 140 tisíc lidí z našeho kraje. I když v médiích od ministra často slyšíme opačný názor. K tomuto je potřeba se hlasitě ozvat a nenechat si to líbit. Zatím není ještě pozdě.

Stanislav Zela

Investiční akce na první pololetí

Na prosincovém zasedání zastupitelstva byl schválen rozpočet pro rok 2020 a s ním související plán investičních akcí, které chceme v tomto roce realizovat. Vše by mělo začít tou nejméně nákladnou, avšak pro bezpečnost dopravy, zejména v ulici Osvobození, zcela zásadní. Na přelomu března a dubna bude, jak jsme již loni slíbili, upravena křižovatka u křížku, kde se odbočuje z hlavní silnice do ulice Osvobození. Její nový tvar, v podobě odsouhlasené dopravním inspektorátem Policie ČR, je opatření, díky kterému by do této poměrně rušné ulice neměli řidiči vjíždět rychlostí 70 km a více a ohrožovat

tak bezpečnost nejen dětí a lidí bydlících v této ulici. Zároveň se zpřehlední situace pro řidiče jedoucího z ulice Osvobození, který do křižovatky přijede a bez větších problémů by se měl rozhlédnout na obě strany. Určitě se najdou opět zlé jazyky, proč se to dělá, ale ruku na srdce by si měli dát ti, kteří nedodržují v naší obci rychlost. Těm, kdo ji dodržují, to vadit určitě nebude. S jarním teplem a sluncem začne další etapa obnovy hřbitovní zdi. Na letošní rok je naplánováno dokončení celé dlouhé strany v ulici U Zastávky, až do konce. Není to jednoduché, protože provoz na hřbitově se nezastaví, dbejte prosím

při průběhu stavby zvýšené opatrnosti, zejména u bočního vstupu. Od března se začne pracovat na úpravě zahrady za starou školou, kde by měla vzniknout klidová zóna zejména pro uživatele tohoto komunitního centra, knihovny, kluboven, školy, školky, ale také pro veřejnost. Jaro se nám rozběhne ve velkém tempu a neděláme si iluze, že nás opět nepřekvapí nějaká ta propadlá kanalizace. Provádíme průběžně kamerové zkoušky, abychom mapovali problémy předem, naše síť je však velká a na mnoha místech i komplikovaná.

*Jara Adamec,
starosta*

Matrika

Přehled roku 2019

narození - 31 dětí

úmrť - 40 spoluobčanů

Svatby konané v matričním obvodu obce Rohatec:

22 svateb, z toho

v Rohatci - 12

v Petrově - 6

v Sudoměřicích - 4

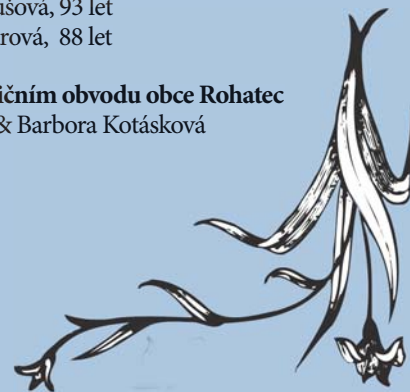
Úmrť: Bohumil Mičulka, 90 let
Hana Hornáčková, 77 let
Bohumil Ammer, 67 let
Alojzia Lacková, 89 let
p. farář Libor Salčák, 69 let
Ladislava Marková, 77 let
Ing. Dalibor Kolmaš, 64 let
Beáta Gamrátová, 36 let

Rok 2020

Úmrť: František Škromach, 80 let
Miloslava Hasíková, 82 let
Marta Ondrušová, 93 let
Vlasta Kočvarová, 88 let

Svatby konané v matričním obvodu obce Rohatec

Rohatec: Jiří Rybecký & Barbora Kotásková

Věci jsou někdy jinak, než si myslíme

Někteří z vás mohli zaznamenat, že zkratka na vlakovou zastávku Soboňky již neexistuje, nicméně Kolonie má vlakové nádraží, odkud všechny vlaky jezdí. Již delší dobu se firma Forlit připravovala na rozšíření svého areálu. Pozemek mezi ploty, kudy lidé chodili, patřil do jejich vlastnictví. Nový areál však chtěli mít kompletně oplocený, i s ohledem na terén a bezpečnost. Toto opatření chtěli provést již před dvěma lety, obec je však přemluvila, aby vydrželi až do chvíle, než to bude nezbytně nutné. Jednalo se vždy o soukromý majetek. Nyní již probíhají velké stavební práce v jejich areálu. A co bude výsledkem? Díky rozšíření a stavbě nové haly vzniknou další pracovní místa. Co je pro obyvatele Kolonie důležité, zvláště pak pro obyvatele ulic Proletářská a Tovární, veškerá nákladní doprava kamiony, které jezdí do firmy Forlit, už nebudou projíždět jejich ulicemi, ale bude pro ně vjezd právě ze zadní strany. Budou muset projet kolem Maryše. Je to první vlašťovka, kdy se alespoň trochu doprava na těchto dvou ulicích zklidní. Pokud by se nám podařilo přesvědčit i další firmy v této lokalitě ke změně vjezdů, život zdejších lidí by byl mnohem kvalitnější.

Jara Adamec, starosta

HISTORIE

Kaple v ulici Slovácká

Nejvýznamnější, ale také nejstarší kulturně historickou památkou v obci, je kaple sv. Bartoloměje uprostřed dnešní ulice Slovácká. Tato stavbička je zůstatek starobylého původního kostela. Kdy přesně kostel vznikl, není známo. Bylo to pravděpodobně začátkem 13. století. Z historie je známo, že střední Pomoraví bylo jádrem Velkomoravské říše, která se po roce 906 rozpadala a celá oblast krutě trpěla od nepřátel. Nejhůře bylo kolem roku 1000. O náš kraj usilovali panovníci polští, uherští, ale i čeští. V roce 1017 je vypudil kníže Oldřich a vládu předal svému synovi Břetislavovi. Morava se dostala pod vládu Přemyslovců. Břetislav se snažil výboje přenést na uherské území. Přírozenou ochranou moravského území, hranic, byla řeka Morava. Břetislav zakládal na pravém břehu řady hradů od soutoku řeky Dyje s Moravou, Hodonína až po Svatý Jan. Strategické bylo i místo v Rohatci, kde byl výhodný přechod řeky. Zde byla vybudována po roce 1030 obranná tvrz na výspě obrácené k řece a dále na uherskou stranu. Odtud pak se rozvíjela směrem severním budoucí osada Rohatec. Nejvýraznější to bylo v 2. polovině 13. století, kdy na jižní Moravě vládli přívrženci pánů z Horky. V této době pravděpodobně kostel vznikl. Rohatec byl matrikulovaný zemí Moravě. Kostel stával severně výše nad tvrzí. Zdi měl kamenné, gotický vchod a okna. Strop byl dřevěný, zastřešení dochem. Kolem kostela byl hřbitov. Od 2. poloviny 13. století byl kostel farní. Od roku 1253 zde sloužil farář Konrát a pak od roku 1278 farář Werhnerr. Byli to pravděpodobně cisterciáci z kláštera velehradského.

Roku 1368 je obec s tvrzí a vším příslušenstvím včetně polí a lesů prodána Benešovi z Kravař a Strážnice k dědičnému držení. Tak se dostává Rohatec k panství strážnickému. Spojení bylo jen primitivní cestou do Sudoměric a pak do Strážnice. Po roce 1417 našlo i na Strážnicku odezvu husitské hnutí. R. 1421 sem poslal císař Zikmund křížácké vojsko, náš kraj byl pustošen. Rohatec byl vypálen, pobořen byl i kostel. Přesnější zápisy však o tomto nejsou. Pak se poměry částečně uklidnily, ale nová pohroma přišla v letech 1467 – 1477, kdy byly vyhlášeny křížové výpravy proti Jiřímu z Poděbrad. Na Strážnicko vojska přecházela přes náš kraj. Obec trpěla i výpady

Kaple v ul. Slovácká

Oltář kaple

Podoba přestavěného původního kostela

Původní gotické okno v zádi kaple

z Uher. Celý kraj byl zpustošen, domy vypáleny a pobořeny. V této době zanikla i rohatecká tvrz. Vypálen byl i kostel. Válečné škody se napravovaly v klidnějších dobách 16. století. Po stránce náboženské ustoupila strana podobojí náboženství evangelického-luterského a českobratrského. Fara zde byla luterská. Žili tady také čeští bratři. To již strážnické panství ovládali Žerotínové, kteří v Rohatci hodně budovali. Svědčí o tom zápisy v lejtrech purkrechních. Ke konci 16. století byl majetek místních usedlíků značný a je tedy předpoklad, že i o kostel bylo dobře pečováno. O jeho stavu z této doby zprávy nejsou. Další století však byla pro naši obec bouřlivá. Pokračují vpády z Uher přes Moravu, zvláště zlá byla doba po prohrané bitvě na Bílé hoře. Nastává válka třicetiletá a boje pokračují s přestávkami. Začala katolická protireformace,

kteřá se příliš nedařila pro odpor lidu i nedostatek katolických kněží. Poslední majitel panství strážnického Jan Jetřich z Žerotína se musel pro nekatolickou víru vystěhovat. Uchýlil se do Skalice, kde brzy zemřel.

Strážnické panství, kam i obec patřila, získal plukovník František de Magno, cizinec, který dopomohl k vítězství císaře na Bílé hoře. Nastalo pronásledování pro víru.

Náš kraj byl častými vpády zpustošen přechody vojsk z Uher i zpět z důvodu snadného přechodu přes řeku Moravu. V této době je v obci napočítáno 12 osob živých, fara a ostatní domy jsou pusté a poničené. Zdi rozvalené. O kostel se nemá kdo starat a i ten pustne. V děkanské matrice ve Strážnici je v roce 1673 zapsáno, že v Rohatci je kostel, který by se dal snad ještě opravit. Stojí uprostřed vesnice, má pevné zdi a ještě lze rozeznat pusté místo, kde stá-

val farní dům. Ke kostelu patřily louky, pole a řeka. Koncem 17. století se zřejmě daří kostel opravit. Zápis z roku 1682 uvádí, že se již opravuje. Je zasvěcen sv. Bartoloměji, má dva oltáře, dřevěný strop, klenutý chór a malou věž se dvěma zvony. Okolo je hřbitov.

Vpády z Uher přestaly teprve začátkem 18. století, po roce 1708. Minulo hrozné století a náš kraj si mohl oddechnout, ale dlouho ještě trvala bída. Začaly se stavět nové domy. Obec ještě v tomto století utrpěla dvakrát za pruských válek. V roce 1756 byl kostel v bídném stavu, nemá kostelního hospodáře ani dávek. Duchovní správa ze Strážnice byla pro vzdálenost a časté povodně obtížná, proto podle ujednané smlouvy obstarává bohoslužby fara hodonínská. V roce 1776 zde zřizuje zemská správa samostatné kaplanství, které je v roce 1784

povýšeno na kurácii. Při vizitaci v roce 1771 byl kostel shledán v dobrém stavu, zdi z pevného materiálu, střecha krytá šindelem. Kolem kostela je hřbitov obehnaný dřevěným plotem. Kostel nemá věž. Před kostelem na hřbitově stála dřevěná zvonice se třemi zvony. Největší vážil 1 cent (100 kg). Dva menší vážily 20 liber (9,07 kg) a 3 libry (1,36 kg). Kostel byl dobře opatřen. Monstrance je ze zlata a stříbra, zdobená čtyřmi českými drahokamy. Dále pak pozlacený kalich s šesti českými drahokamy, miska se džbánkem, schránka na svěcené oleje a měděný kotlík na svěcenou vodu.

V roce 1806 je kostel zasvěcený sv. Bartoloměji přestavěn. Stavba je rozšířena do délky 4 sáhů a výšky 2 sáhů (1 sáh = 1,8m). Na východní straně zřízena malá sakristie. Kostel má tři oltáře, hlavní sv. patrona, vedlejší panny Marie a sv. Anny. Přistavena

byla věž, kam se přemístily zvony z dřevěné zvonice na hřbitově. Před kostelem po levé straně je vysoký dřevěný kříž. V roce 1820 je po pravé straně přistaven kříž kamenný. Střecha je již z pálené krytiny.

V roce 1874 byla kuracie povýšena na faru přispěním probošta kapituly olomoucké Viléma, svobodného pána Schnee-burga. O rok později, r. 1875, se rušil hřbitov kolem kostela a zřízen byl nový současný mezi silnicí a železniční tratí. Koncem 19. století je již kostel sešlý a pro rostoucí obec nedostačující. V roce 1903 je zbořen. Zůstal jen presbytář, pocházející ze 13. století, upravený na kapli. Zůstal také kamenný kříž původně u vchodu bývalého kostela. O původu kostela svědčí gotické kamenné okno na zadní stěně kaple (presbytáře). Roku 1911 se již začíná stavět nový současný kostel.

Zdeněk Bíza

ŠKOLSTVÍ

Základní škola a mateřská škola Rohatec, příspěvková organizace, oznamuje:

Zápis dětí do prvních tříd pro školní rok 2020/2021

se bude konat 16. dubna 2020 v době od 14.00 do 18.00 hod.

v budově základní školy, Školní 50

Zápis do mateřské školy pro školní rok 2020/2021

se bude konat 4. května 2020 v době od 8.00 do 15.30 hod.

v budově mateřské školy, U Školky 6

Formuláře k zápisu do MŠ jsou ke stažení na stránkách <http://www.zsrohatec.cz/formulare-dokumenty>

Ze školní družiny

Zimní měsíce byly ve školní družině ve znamení pilné práce, ale i her a zábavy. V průběhu listopadu pracovaly děti na výrobcích na vánoční koledování a pod jejich rukama vznikla přáníčka, betlémy ze špejlí, krásné ozdoby na vánoční stromček ze zažehlovacích korálků a také plastové ozdoby zdobené barvami na sklo, jejichž tvoření děti obzvlášť bavilo. Jako odměnu za jejich práci jim paní vychovatelky připravily netradiční Mikulášskou nadílku. Ve čtvrtek 5. prosince společně navštívili místní mateřskou školku, kde jim paní učitelky zahrály pohádku Čert a Káča. Dětem se moc líbily nejen kostýmy a herecký výkon paní učitelek, ale také krásně připravené „peklo“ a mikulášská výzdoba. Ještě jednou chce-

me paní učitelkám ze školky moc poděkovat za hezký zážitek.

Ale i ve školní družině se pilně nacvičovalo, tančilo a zpívalo téměř celé dva měsíce a tak jsme 17. prosince mohli pozvat rodiče a všechny známé na vánoční představení pod názvem Čarovné Vánoce. Před plným sálem zatancila nejprve mladší děvčata pod vedením p. vychovatelky K. Gajdarusové na píseň z pohádky Ledové království a následoval tanec starších děvčat na píseň od Hany Zagorové Zima, zima, a to pod vedením p. vychovatelky H. Okáníkové. Všichni společně jako malý sbor pak zazpívali několik známých i méně známých vánočních písní od našich předních zpěváků. Na závěr zazněla také píseň od Karla Gotta Srdce nehasnou. S tímto

vánočním pásmem vystoupily děti také o dva dny později, a to pro děti a paní učitelky ze školky i ze školy. Na obou vystoupeních sklidily právem velký potlesk.

Před vánočními prázdninami jsme se rozloučili posezením u vánočního stromčeka v naší školní družině. Povíдали jsme si o zvycích a tradicích u nás, ale i o tom, jak tráví vánoční svátky v ostatních koutech světa. Rozkrajovali jsme jablíčka, jedli vánoční oplatky a zpívali koledy. Na závěr si děti rozbalily také několik dárků, které na ně čekaly pod stromčkem.

Vzpomínka na koledování

Rok 2019 jsme ve čtvrtek 12. prosince ukončili tradičním koledováním před naší školou. Porušili jsme sice každoroční tradici, kdy se zpívaly především koledy, ale myslíme si, že prostřednictvím krásných vánočních melodií jsme rovněž mezi všemi vykouzlili tu pravou adventní předvánoční atmosféru. Tu umocnily i betlémské postavy v podání žáků deváté třídy a třešničkou celé akce byl jarmark, na němž byly k vidění výrobky žáků jednotlivých ročníků.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří jakkoliv přispěli a pomohli k uskutečnění akce.

Žákovský parlament ZŠ

V lednu bývá námětem našich činností zima, led a sníh. Letos nám zatím sice žádný sníh nenapadl, ale to nás nezaskočilo, protože jsme se v rámci naší celoroční hry Cesta kolem světa přesunuli na Antarktidu. Vytvořili jsme si vlastní malé ledové kontinenty plné ledu, sněhu, tučňáků a jiných živočichů a vystavili si je na školní chodbě. A co nás čeká v měsíci únoru? To se zaměříme na téma Masopust. Budeme vyrábět masky, klauna a šašky, ale hlavně se těšíme na karneval.

Vychovatelky ŠD

Předvánoční turnaj

V pátek 20. prosince jsme si předvánoční atmosféru ve škole zpestřili sportovním turnajem žáků 5. – 9. tříd.

Už v říjnu přišli deváťáci spolu s žáky z žákovského parlamentu s myšlenkou uspořádat sportovní turnaj tak, aby bylo zapojeno co nejvíce dětí napříč různými sporty. A tak jsme mohli během dopoledne hrát přehazovanou, florbal, boj o vlajku a basketbal.

Všichni zúčastnění do sportu vložili všechny své síly. Velký dík patří panu učiteli Hudkovi, který na vše jako rozhodčí dohlížel.

Žákovský parlament ZŠ

Exkurze do Ostravy

Dne 3. prosince jsme my, deváťáci, jeli na exkurzi na Lékařskou fakultu do Ostravy. Doprovázeli nás pan ředitel, paní Bachelová a pan učitel Hudek. Hned ráno v 7:10 jsme měli sraz na vlakovém nádraží v Hodoníně. Jeli jsme asi hodinu a půl. Projeli jsme také kolem rodné vesnice paní učitelky Najgebaurové, přičemž jsme všichni mávali. Cesta do Ostravy uběhla velmi rychle. Na fakultě nám studentky, které studují na porodní asistentku, předvedly své prezentace, ve kterých jsme se dozvěděli spoustu důležitých věcí, např. o možnostech antikoncepce, o pohlavních nemocech a jejich příznacích či možnostech léčby, nebo o stádiích těhotenství. Potom jsme si také vyzkoušeli některé porodní pozice na vlastní kůži. Nejvíce se

nám ale líbilo, že jsme si také ukázali porod na figuríně, a dokonce jsme si to mohli zkusit i my. Po tomhle všem jsme šli do jiné třídy, kde jsme si prohlédli model sanitky zevnitř. Následně jsme se podívali na video z ošetrovatelské soutěže studentů, a tím naše exkurze končila. Když jsme tramvají přijeli na nádraží, měli jsme ještě hodně času, a tak jsme měli přes půl hodiny rozchod. Cesta zpět byla klidná. Vrátili jsme se asi o půl čtvrté do Hodonína. Potom už každý šel svou cestou. Celá exkurze byla zajímavá, poučná a zábavná. Jsme rádi, že nám byla zajímavá aktivita domluvena. Za to děkujeme paní Bachelové a její dceři, která na fakultě porodnictví vyučuje.

Deváťáci ZŠ

Cesta za kulturou

Ve středu 29. ledna jsme se s žáky z druhého stupně vydali do Městského divadla ve Zlíně. Na programu byla derniéra muzikálu Petr a Lucie, muzikálu o lásce v sutinách, podle světoznámé novely Roamina Rollanda. Nejenže toto

literární dílo patří ke skvostům světové válečné literatury, i jmenovaný muzikál obohacený o novodobé beatové pojetí byl úžasným odrazem tehdejší doby, tehdejších chvil.

Věřím, že si všichni odnesli z před-

stavení nejen velký kulturní, ale zejména emoční zážitek a dlouho zanechá v každém z nás stopu jedna z hlavních myšlenek: „Teď máme jedno srdce místo dvou....dvě těla místo jednoho.“

M. Veselská

KULTURA

Kde byly Kateřiny?

Příchodem adventu jsme vám zapoměli poreferovat o Kateřinské zábavě, která se konala na konci listopadu. A my se ptáme, kde jste Kateřinky byly? Čekali jsme, a nakonec jedna došla, naše krojovaná tanečnice Kačka Esterková. Mimo tohoto sóla se nám nejspíš stalo tradicí zahrát a vytancovat jednoho z pánského osazenstva z rodiny Tomanů. O půlnoci jsme se opět ukázali my v podobě osvětle-

ných tanečníků, kteří předvedli nacvičenou choreografii pod rouškou tmy. A tak jsme uzavřeli náš krojový rok a protancovali se až k plesu, který pro vás chystáme v sobotu 22. 2. 2020. Bude to naše poslední akce, kde jako stárci naposledy vystoupíme. Večer zahájíme spolu s rohateckou chasou a Malou chasou, snad k nám přijdou i přespolní, předtančením moravské besedy. Zahraje nám dechová hudba

Vracovjáci. A abyste si užili večer i jinak než tancem a dobrým vínem, připravujeme pro vás soutěž, která prověří nejen vaše znalosti, ale i dovednosti. Ti nejlepší samozřejmě nepřijdou zkrátka a odnesou si i zasloužené ceny. Nech sa Kača pudruje! My přijdeme a na vás se těšíme. Tak udržme tradice, když už tu máme 750. výročí obce.

Váš stárek a stárka

I takový může být vánoční dárek

V prosinci minulého roku zavítali do našeho domu pro seniory S-centrum Na pískách v Hodoníně členové mužského sboru Rohatčané. Svým vystoupením připomněli našim klientům adventní a vánoční čas a určitě u většiny probudili vzpomínky, kdy tyto okamžiky prožívali ve svých rodinách s nejbližšími.

Kromě koled si rádi poslechli i naše moravské písničky. Děkujeme Rohatčanům za to, že společně s námi připravili přítomným pěkný zážitek a dali jim krásný vánoční dárek. Věříme, že se v předvánočním čase setkáme i letos.

Vladimíra Treflíková

Zima

*Poznenáhlu je tu zas,
první sníh, chlad a mráz.
Bílá je už celá krajina,
zima tu vládnout začíná.*

*Zasněžené jsou taky stráně,
děti už do kopce táhnou sáně,
a pak dolů to krásně jede,
kdopak z vás nejdál dojede.*

*Na sníh ven je to láká,
hned postaví si sněhuláka,
po chvíli se strhne rvačka,
pravá sněhová koulovačka.*

*Další den ráno, hurá ven zas,
užít si krásný zimní čas,
znova se venku sníh padat dává,
inu je to tak, zima je tu, sláva !*

Radim Gerhard

Máky opět bodují, fotka Moniky Hochmanové zvítězila

Druhý ročník fotosoutěže „Vyfoť svůj Rohatec“ zná vítěze, či spíše vítězku. Veřejná anketa, jež byla součástí prosincové stejnojmenné výstavy v obecním muzeu, rozhodla. Nejvíce hlasů mezi šestatřiceti soutěžními snímky od šesti autorů získala fotografie Moniky Hochmanové „Máky“. Červené květy ve světle dopoledního slunce tak bodovaly i napodruhé. Rudý lán vlčích máků, byť na jiném místě a od jiného autora, zvítězil už při premiéře fotosoutěže v roce 2018.

Za kulturně muzejní komisi Luděk Durdák

Deset otázek pro deset osobností ze světa fotografie

Sami Siva je kanadský fotograf indického původu, zabývající se postkonfliktními, geopolitickými a sociálními příběhy v Kanadě, USA, východní Evropě, Gruzii, Ázerbájdžánu, Turecku, Afghánistánu, Srí Lance a Indii.

Jeho práce byla publikována mimo jiné v The New York Times, TIME, The Globe and Mail, Report of Business Magazine, The National, Human Rights Watch a Lékaři bez hranic (MSF).

Obdržel již tři granty od Pulitzerova centra, aby informoval o zdravotní krizi a epidemii heroinu v Indii. Pracuje na dlouhodobém fotografickém projektu týkajícím se vnitřních bojů Indie v souvislosti s etnickou identitou a národností.

Je mi potěšením představit vám tohoto skvělého chlapíka. Sami je schopen dát fotografům zajímavou zpětnou vazbu třeba ve formě promítání jejich fotek přímo před bollywoodskou superstar či u indických a tibetských fotografů. Nebo je například vzít za Dalajlámou.

1. Sami, co je pro Tebe Krása?

Pro mě jsou krásou lidé. Když vidím velmi prosté lidi, kdy mají krásnou mysl a krásné srdce, to mě hodně zajímá. Nejsm úplně na západy slunce a na tenhle typ externí krásy. Víc mě zajímají lidé, kteří jsou krásní zevnitř. Jako například tenhle chlapík tady, on je jeden z nejtupnějších taxikářů, které jsem v Dillí potkal. A on na mě vždy dává pozor, když jsem v Dillí, vždy se stará o to, abych byl v pořádku. Je tu vždycky pro mě, tak to je pro mě krásné. To jsou hodní lidé, kteří ti něco dávají, aniž by očekávali cokoliv nazpět.

Takže pro příklad - jako fotograf chodím na divná místa a potkávám lidi, kteří jsou velmi odlišní ode mě jak v kultuře, ve víře, v rase, v barvě, v čemkoliv. Ale když se s nimi spojíš na nějaké základní úrovni, když ti otevrou své srdce a své domovy a dají ti zpět to, co jsi dal ty jim, to je krásné.

2. Co je nejdůležitější v našem životě Tvýma očima a srdcem?

Pro mě osobně?

Skrze tvé oči a tvé srdce.

Ve fotografii? To, že jsem fotograf, mi pomáhá vidět některé z nejdůležitějších aspektů života. Například jsem fotil porod dítěte i situaci, kdy byl zabit člověk. A taky vše mezi tím. A projít tyto fáze života spolu s mým fotoaparátem je pro mě, jakožto pro fotografa, to nejdůležitější.

A co pro Sami Sivu jakožto živou bytost?

Ano, protože to je to, co žijeme. A to je to, co musíme pochopit. Nezáleží přitom na tom, kde žijeme. Můžeš žít v Indii, UK nebo Americe, je to jedno. Ale to je to, čím si musíme projít, co musíme pochopit. Co se stane mezi životem a smrtí, v našich životech.

3. Je důležité mít vzdělání?

Ano, samozřejmě. Je velmi důležité mít vzdělání. Ale nemusí vzejít z tradičních škol. Je důležité, aby každý krok, který v našem životě uděláme, byl poučením, vzděláním. Musíme být stále otevření a učit se. Bez učení bychom skončili. Neposouvali bychom se kupředu. Pokud se nebudeme učit z našich chyb, našich úspěchů, našich selhání ... musíš se vždycky ohlížet zpět na to, co jsi udělal, udělat si reflexi a poučit se z toho. Když se přestaneme učit, můžeme být klidně rovnou mrtví.

Učitelé tě učí, že musíš udělat tohle, musíš udělat toto..., ne, učíš se od lidí, učíš se od přírody, od narození, ze snů a prostě ze všeho. Jako jeden můj přítel z Dharamsaly - mluvil se mnou o květinách a zvířatech. Jak používají přírodní materiály například na ochranu vlastních hnízd před deštěm. Tohle se můžeme učit z přírody, nepotřebujeme na to žádné knihy. A jsou třeba motýli, kteří letí z jedné části světa do jiné a stále vědí, jak se vrátit zpátky. A stejně tak stěhovaví ptáci. Pro nás je důležité se tyto věci učit. Máme všemožné technologie, ale stále děláme nejrůznější chyby.

4. Jaká oblast výtvarného umění Tě nejvíce životem provází?

V umění se příliš nevyznám, nestudoval jsem ho, neboť pocházím z malé vesnice. Ale na umění je pro mě důležité to, jak se cítím. Když jsem byl malý kluk a vyrůstal jsem, tak jsem se koukal na obrázky z filmů. To je pro mě umění - ty pocity, emoce.

Ale z evropského pohledu na umění nemám žádné preference. Takže nemohu říct, že mám rád například renesanci či gotiku. Tomu nerozumím. Ale když jdu teď například do muzea, líbí se mi realismus. Nejsem ale žádný odborník.

5. Cestuješ stále rád?

Ano, velmi rád. A nejraději cestuji sám. Protože to, co musím dělat, když jsem na to sám, mě nutí uvědomit si věci, které se musím naučit, které musím nějak vymyslet. A také mi to dává příležitosti potkat nové lidi a postavit se čelem nejistotám a umět jim čelit. Pohybovat se stále na hraně.

6. Co si myslíš o focení do šuplíku?

Dvě věci. Za prvé - jestli bereš fotografii jako proces učení se věcem kolem tebe a fotíš různé věci, různé lidi a různá místa jen abys je pochopil, pak je to v pořádku, nech je v šuplíku. Ale v nějakém okamžiku je důležité to ukázat jiným lidem. Protože jakmile pochopíš některé věci, je důležité se o toto poznání podělit, aby i ostatní mohli pochopit něco nového.

Třeba taková Vivien Majer...

Ano, přesně. Ona pracovala jako chůva a zároveň udělala důležitý dokument o tomto jejím období. A teď se na něj můžeme podívat a říct si, wow, to je něco, čemu jsme nikdy nerozuměli.

Ale ona se o něj v průběhu svého života nikdy nepodělila.

Ano, ale možná ona se ani nechtěla podělit. Možná ani nevěděla, jak by to udělala, možná byla plachá. Ale pro mě jako fotografa je ten samotný proces více důležitý. A pokud chcete vydělat peníze, pokud chcete být populární, musíte to zveřejnit a podělit se o to.

Ale když zachytíte nějakou část vašeho života, vaši zkušenosti pomocí foťáku, tak to vždy pomůže většímu dobru.

7. Které fotografie Tě na počátku inspirovaly, nebo který fotograf?

První fotografie, jakou jsem udělal, když mi bylo třináct, byl portrét mojí matky. Uviděl jsem v tom to kouzlo. Byl to něčí foťák, který jsem si jen na chvíli půjčil. To pro mě bylo úplně kouzelné. A tehdy jsem začal fotit.

A co se týče fotografů, kteří mě inspirovali - zase musím říct, že se v dějinách umění příliš nevyznám. Na jihu Indie žije jeden, který se podíval na mé fotografie, které jsem dělal na vlakové zastávce, a říká, že to je to, co bych měl dělat. A ten mi řekl o Salgadovi a jiných. A když jsem přijel do Kanady, cítil jsem se naprosto ztracený. Fotil jsem motýly, západy slunce a parky. Jsou to pěkná místa, ale mé fotky byly velmi špatné. Pak jsem potkal Antonína Kratochvíla a okamžitě jsme si padli do oka. Poznal jsem i další fotografy. Ve fotografii se inspirujete pohledem na jiné fotky. A to nemusí být nutně slavný fotograf, je to třeba váš přítel, váš student nebo váš spolupracovník. Odtud pro mě přichází inspirace. Jako ten portrét chlápka z vlakové stanice - právě věci jako toto.

8. Co Ty a sociální sítě?

Myslím, že to může být nebezpečné. S příchodem digitální fotografie a Instagramu a jiných sítí se lidé začali koukat na fotky a hodnotit je podle toho, kolik mají lajků, ne podle jejich kvality. Takže lidi zajímá mnohem více, jak nahnat hodně lajků, než jak udělat tu správnou fotku nebo zachytit tu správnou emoci. Jako když někdo vyfotí někoho se zmrzlinou, a to získá tisíce lajků. Pak každý fotí to samé. A navíc na sociálních sítích lidé vidí tak

ohromné množství fotografií, že začnou být otupělí k citlivé fotografii. A také sem často lidé dávají fotografie bez správného kontextu, což někdy může vyvolat jiné emoce. Takže si myslím, že by se měly tyto sítě používat správným způsobem, lidé by tam měli dávat originální obrázky a nenechat se svést na scestí.

9. Mají to dnes mladí fotografové těžší, než jste to měli vy, nebo je to mýtus?

Myslím, že dnes je mnohem více fotografií, než bylo dříve. Když jsi chytrý, můžeš používat sociální média jako platformu na prodej tvých fotografií, takže je tu více příležitostí. A také více fotografií a je tu ta technologie, která jim umožní lépe prodávat. Takže je to úplně jiné. Když jsem začínal, byl jen analogový film, ten jste museli vyvolat. Takže je to jiné tempo hry, jiná hra a je nutné se tuto hru naučit. A ve výsledku je jedno, jestli jsi mladý nebo starší. Pokud jsi dobrý, můžeš být úspěšný. Nedávno jsem viděl jednoho 26letého kluka z New Yorku, který emigroval z Afriky, teď si nepamatuji jeho jméno, a ten fotí obálky pro časopis New York Times. Mladý kluk ze školy a jen proto, že je talentovaný. Takže talent je to, na čem záleží. A tvá tvořivost.

10. Je pro Tebe pocít štěstí něco ohraničeného a vzdáleného nebo je to stav, kterého lze dosáhnout?

Pocit štěstí je stav mysli. Jako třeba teď, mohu mít dobrou zmrzlinu a cítit se šťastný. Je to kompletně nezávislé na čemkoliv na světě, je to stav mysli. Je to to, jak se my cítíme. TO může být cokoliv. Každý chce být šťastný, jen většina neví, jak to udělat. Ale je to jen ve tvé hlavě.

Sami, velmi děkuji za rozhovor.

Stanislav Zela

Studie rekonstrukce kulturního domu v obci aneb po padesáti letech na dalších padesát

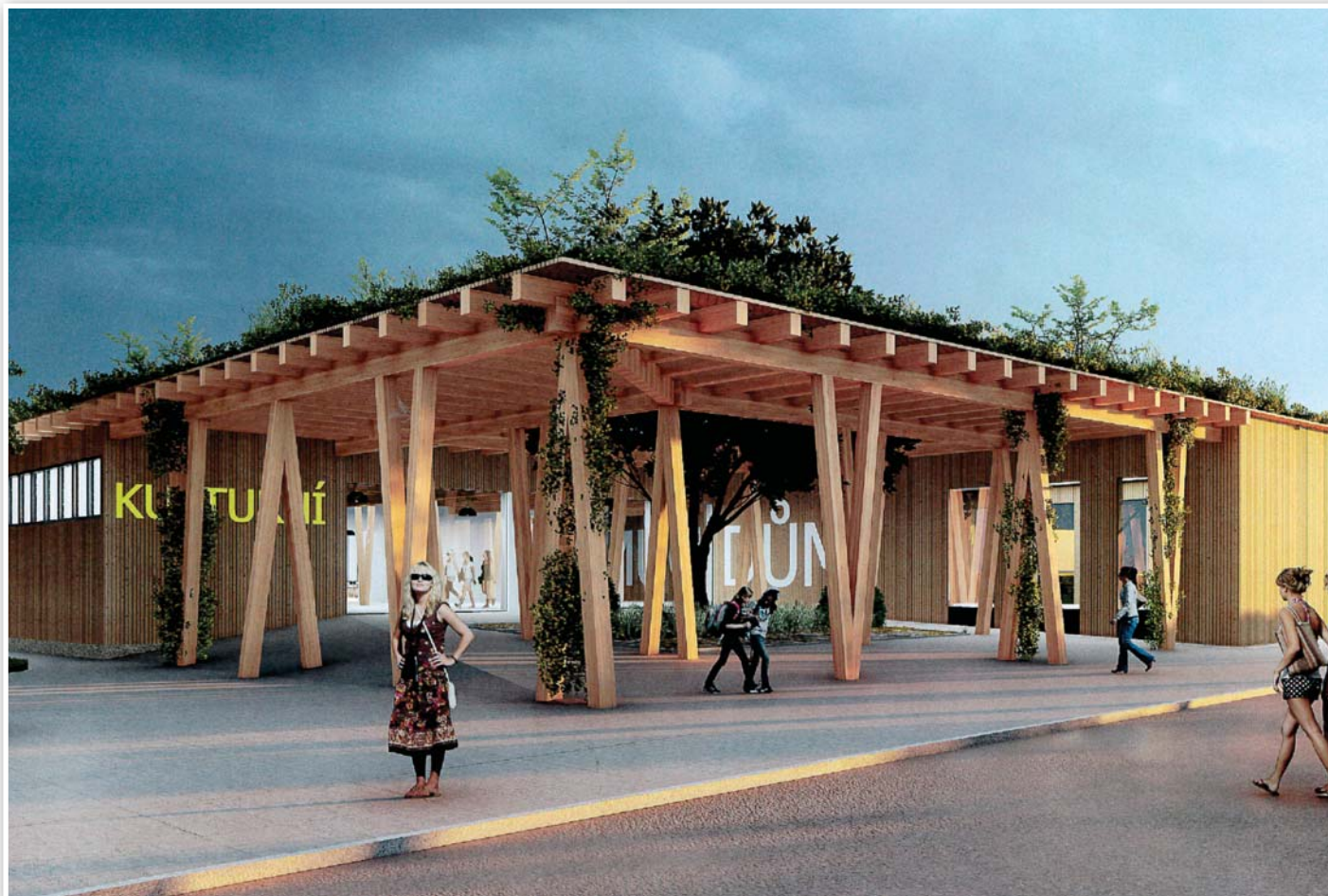
Je to již řádka let, kdy se občas zastupitelstvo bavilo o tom, co náš kulturní dům potřebuje. Pravidelně si můžeme v jednotlivých ročních obdobích stěžovat, jednou na to že je tam horko, podruhé, že okny profukuje. Kapacita toalet je na počet lidí v sále nevyhovující, nám mužům to nevadí tak moc, jako když se tvoří fronty na dámských toaletách. Bezbariérovost u nás neexistuje. Kapacita malého sálu je příliš malá. Ozvučení, podium a zázemí pro účinkující jsou nedostačující, proto se některá představení u nás vůbec nemohou konat. Při konání větších akcí jsou lidé v dolním baru jako sardinky a o prostoru pro kuchyň bychom mohli psát dlouho. Budova není zateplena, má stále stará okna. Zastupitelé se v době, kolem roku 2010, kdy bylo možné získat nějaké vyšší dotace na zateplení, nedokázali shodnout, co s objektem dál. Současné zastupitelstvo se rozhodlo, že po padesáti letech si nejdůležitější objekt pro společenské dění v obci zaslouží naši pozornost. Slouží nám všem, a někteří z nás ani netuší, jak moc je budova používána. Za kalendářní rok byl průměrně KD v obci využíván 195x a pro zajímavost KD Kolonie 169x.

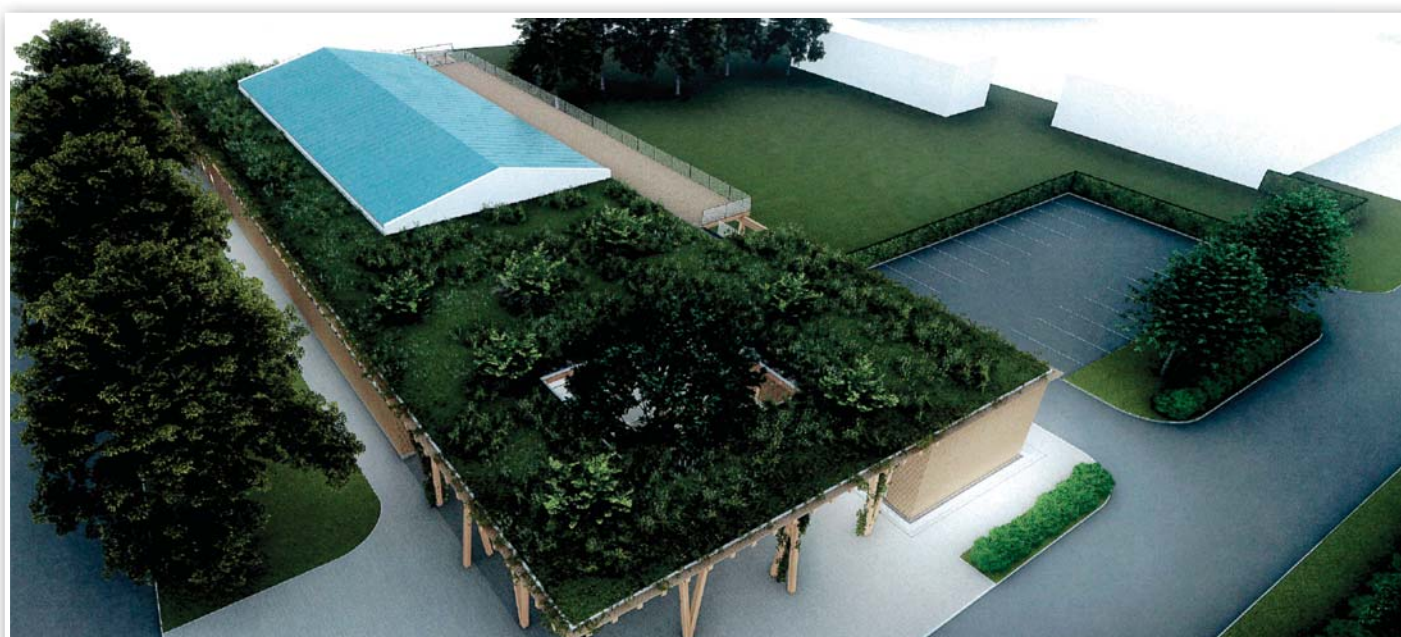
Po mnoha letech se podařilo, aby zastupitelstvo zaujalo stanovisko k možné rekonstrukci budovy. Na základě diskuze byly stanoveny priority, které má rekonstrukce přinést. Např. zvětšení prostor kuchyně, šaten, zázemí pro účinkující, zvýšení kapacity toalet, zastřešená terasa směrem pod zeleně, zvýšení kapacity sálu na 300 sedících pro plesové uspořádání,

zvětšení malého sálu, zvětšení baru, řešení parkovacích ploch.

Ve výběrovém řízení byl vybrán zhotovitel studie – Létající inženýři (Ing. arch. Tomáš Havlíček), který má bohaté zkušenosti s výstavbou a rekonstrukcemi kulturních domů, společenských center aj. Při zpracování studie se zastupitelstvo pracovně dvakrát sešlo s projektantem, který představoval navrhovaná opatření, a reagoval na připomínky zastupitelů. Nyní můžeme říci, že máme studii budoucího stavu našeho kulturního domu, se kterou vyjádřili souhlas skoro všichni zastupitelé. Jaký může být další postup? Pokusíme se vybrat zhotovitele, který pro nás zpracuje projektovou dokumentaci pro stavební povolení. Práce na tak složitém objektu zabere více než rok. Poté už to bude na zastupitelích, aby se opět s plnou vážností a odpovědností rozhodli: kde vezmeme finanční prostředky a kdy začneme s úpravou KD, která by měla dalších padesát let sloužit. Na obrázcích můžete vidět ukázky studie a možný budoucí vzhled. Samozřejmě budou v obci zastánci i odpůrci, a také ti, kterým to dneska vyhovuje, i ti, kteří vědí co vše je s budovou špatně. Nicméně tak je to s každou investiční akcí, kdy musíme rozhodnout, který chodník či kanalizaci postavit dřív a co počká. Nakreslit variantu, která se bude líbit všem není možné, a tak nechme pracovat projektanty, když už panuje shoda alespoň u zastupitelů, kterým jste dali důvěru rozhodovat o věcech obecních.

Jara Adamec, starosta

Kulturní okénko šéfredaktora

Vzácně se celkem 14 dní vystavuje v olomouckém vlastivědném muzeu slavná plastika a světový unikát, „hlava kelta“ nalezená v roce 1943 u Mšeckých Žehrovců. Ze třetího století př. n. l. se toho moc nedochovalo a v takové úrovni vůbec nic. Možná trochu tento kousek dopomůže někomu v rozhodování, jestli jsme potomci Keltů či Slovanů.

Výstavu Evokativ fotografky Libuše Jarcovjáčkové loni ve francouzském Arles označil britský The Guardian jako nejlepší fotografickou výstavu roku 2019. Její druhá kniha se stejným názvem je již nějakou dobu v prodeji. V naší fotografické rubrice rozhovorů jsme měli tu čest. Libuško, velká gratulace!

Na knižním nočním stolku se mně objevila kniha Josefa Kroutvorova – Poletování jednoho ptáčka a je to radost. Literární studie tohoto kunsthistorika se velmi dobře čtou. To Jiří Sádlo ve své nové knize Krajina! Je to jiný kalibr. Nečte se snadno a už vůbec ne rychle. O to více si člověk zvyklý na jeho styl užije tento nestandardní pohled na svět a přírodu. Pro někoho je to kniha roku, pro jiného třeba ta Kroutvorova.

V televizní domácí tvorbě bylo zajímavé sledovat nedávno dvoudílnou minisérii od režiséra Sametových vražů Vysokou hru. Protikorupční policie nemusí být vždy jen na straně zákona a docela přitom mrazí. Dokumentární seriál Barokní srdce Evropy ukazuje krásu našeho baroka a i zarytí milovníci gotiky si přijdou na své. Krása. Pomocí dronů si dnes filmaři přijdou na krásné záběry.

Hassel je švédský seriálový thriller o charismatickém vyšetřovateli. Neotřelý pohled si umí vzít naši pozornost. Detektivní žánry poslední dobou jsou velmi v kurzu a seveřané to opravdu umějí.

V Pražské galerii Moderna je výstava mého oblíbeného Vladimíra Boudníka s názvem Stopy materiálů. Dnes by se tento plachý umělec asi těžko prosazoval mezi autory předbíhajícími se v laicích a počtech zhlédnutí na sociálních sítích. V tomto ohledu on nikdy nebyl in. To ale nic neznamená a hlavně neubírá na krásě jeho děl, která neupadnou v zapomnění.

At žije umění!

Stanislav Zela

SPOLKY

Prosinec ve Spolku zdravotně postižených

V šestém čísle Rohatecké obce jsem avizovala naše další plánované aktivity. Podle data v kalendáři by měla venku panovat hromniční zima, ale opak je pravdou, krásné, teplé a slunečné počasí lákalo k procházce. Tomuto lákadlu jsem musela odolat, protože se blížil termín uzávěrky prvního čísla zpravodaje a tak, abych dostala svému slovu, sedám a píšu o prosincovém dění v našem spolku.

V prvním adventním týdnu jsme uspořádali zájezd na adventní trhy do Brna. Pro velký zájem jsme vypravili dva autobusy. Celý týden před plánovaným zájezdem bylo krásné slunečné počasí, ale 3. prosince ráno přituhlo a foukal studený vítr, a proto jsem měla trochu obavy z toho, že někteří, zvláště starší členové, budou mít strach z případného nachlazení a výletu se neúčastní. Ale moje obavy byly liché a oba autobusy se naplnily nedočkavými účastníky. A snad za odměnu se počasí umoudřilo a Brno nás přivítalo bezvětřím a docela příjemnou teplotou. Odjezd byl stanoven tak, abychom si užili tu pravou předvánoční atmosféru, která je v podvečerních hodinách, a umocněna a prozářena světelnou výzdobou náměstí, ale také přílehlých ulic. Na „Svobodáku“ nás kromě této světelné výzdoby a zářícího vánočního stromu zaujal i obrovský vyřezávaný betlém od řezbáře Jiřího Halouzka. Nemohli jsme bez povšimnutí nechat (byl nejen vidět, ale i cítit) živý betlém se zvířátky z brněnské ZOO, u kterého postávaly v hloučcích hlavně děti, ale zaujal i dospělý. Ně kterým z nás se také poštěstilo projet se vyzdobenou svítící „vánoční šalinou“. Kromě toho jsme měli možnost sledovat připravený bohatý kulturní program. Se zaujetím jsme poslouchali vystoupení sboru Brno Gospel Choir a také milé vystoupení dětí ze ZUŠ. Na „Zelňáku“ jsme si zanotovali koledy společně s účinkujícím muzikálovým zpěvákem Patrikem Havelkou. A při tom všem jsme popíjeli svařáček, adventní punč a ochutnávali laskominy v podobě bramboráčku nebo jiných kulinařských specialit. Na Moravském náměstí bylo již podruhé v historii brněnských adventních trhů postaveno Andělské kolo. Těm z nás, kteří se nebáli a svezli se, byl odměnou dech beroucí pohled na ozářené večerní Brno. Adventní Brno nás i při naší druhé

návštěvě nezklamalo, odjížděli jsme obtěžkáni nákupy řemeslných výrobků, které byly na všech náměstích k mání a také naplnění příjemnou předvánoční atmosférou.

V druhé polovině prosince jsme pořádali večírek, který se nesl také v duchu adventního času.

„Na věnci adventním hoří už svíce,
kterou z těch čtyř chtěl bys více?
Kterou z těch čtyř chtěl bys raději?
Pokoru, lásku, mír nebo naději.“

Těmito verši jsem uvedla prvního hosta našeho programu, kterým byla mladá rohatecká cimbálka dětí z místní ZUŠ pod vedením pana Pavla Varmuži. Děti spolu s panem Varmužou svým precizně zahráním a zazpívaným adventním pásmem a následně známými koledami pro přítomné vykouzlily adventní atmosféru. Jejich téměř profesionální hraní a zpěv velký obrovský ohlas u všech přítomných a naplněný sál je odměnil velkým aplausem. Tato „cimbálka“ pro nás hrála již několikrát a při každém vystoupení je patrná perfektní příprava a hlavně je vidět nadšení dětí. Vždy precizní provedení je zásluhou trpělivé výuky, kterou dětem věnuje jejich učitel pan Pavel Varmuža. Za tuto jeho obětavou činnost mu patří velké díky. Po kratičké přestávce se nám představil náš druhý host a tím byl spolek Monarchia Rohatec, jehož členové, včetně dvou malých dětí, nám

předvedli ukázkou historických tanců. Oblečení v dobových kostýmech a za doprovodu podmanivé hudby jsme se na chvíli přenesli do dávné středověké minulosti. Milé bylo začlenění této drobotiny do tanečních krací. Také oni byli odměněni dlouhotrvajícím potleskem. Zakládající členové Spolku Monarchia, manželé Gruberovi, se před nedávnem přistěhovali do Rohatce a tímto vystoupením na našem večírku předvedli část ze svého bohatého programu. Po skončení vystoupení i vyzvali talentované spoluobčany ke vstupu do jejich řad. Doufají, že budou moci ukázat další části jejich programu na některých dalších akcích v naší obci. Po bohatém kulturním programu následovalo občerstvení. Před volnou zábavou jsme ještě stihli losování mnoha hodnotných cen, které nám poskytli naši příznivci a kterým tímto ještě jednou děkujeme. Náš spíše adventní než vánoční večírek byl zakončen posezením v družných debatách, tentokrát téměř všech přítomných, až do pozdních večerních hodin. Snad se nám podařilo alespoň na chvíli naplnit poslání adventu a dopřát přítomným čas zastavení a odpočnutí od stresujícího předvánočního shonu. Takto jsme zakončili rok 2019. V únoru nás čeká výroční členská schůze, která bude volební, budeme volit výbor a kontrolní komisi. Doufám, že i v roce 2020 se nám opět podaří připravit pro naše členy zajímavé rekondiční akce, zájezdy, divadla a setkání tak, jak bylo zvykem v předešlých letech.

Závěrem chci jménem výboru pozvat naše členy i ostatní spoluobčany na Velikonoční výstavu, kterou letos budeme pořádat v rámci

oslav výročí založení obce v rozšířené podobě. Výstava se bude konat 21. března v kulturním domě (viz plakát).

Za výbor Anna Homolová

Seniorské ohlédnutí

A už je za námi čas vánoční, doba klidu a pohody, prázdnin a dovolenek, ale i doba předvánočního úklidu, pečení cukroví či spěchu při nákupech. Uběhly i oslavy Silvestra a Nového roku, jdeme do roku 2020. Ten je však teprve před námi a jen si přejeme, aby proběhl tak, jak si to představujeme, ve zdraví a v pohodě!

Ještě před svátky se členové Klubu důchodců vánočně naladili na koncertě DH Šohajka z Dolních Bojanovic, plném krásných koled. Byl to nevšední zážitek. Další jsme prožili při zpáteční cestě autobusem z Hodonína, kdy začalo sněžit a my jsme projížděli kolem slavnostně vyzdobeného rozsvíceného vánočního tržiště u kostela sv. Vavřince.

Ale nyní se vrátíme několika vzpomínkami k tradiční oslavě důchodcovského Silvestra, která proběhla 30. prosince v našem kulturním domě. Večer byl tentokrát zahájen netradičně, každopádně však důstojně. Při známé písni „halelujah“ vtančily do sálu naše tanečnice v krásně laděném oblečení v tónu vínové červeném, bílém a černém. Úvodní noblesní tanec pak ukončily tím, že doprovodily vzácné hosty – pana starostu Adamce, paní místostarostku Homolovou, pana místostarostu Matěje, také naši paní předsedkyni Davidovou k jevišti. Po tomto hezkém úvodu zahájila večer paní předsedkyně Davidová. Přivítala a pozdravila všechny přítomné, naše vzácné hosty i Slováckou kapelu Romana Horňáčka, která nám po celý večer vesele vyhrávala k tanci, zpěvu i poslechu. Slovo pak předala představitelům obce, kteří všem popřáli hlavně zdraví, štěstí a pohodu do roku 2020. Letošní rok je pro Rohatec významný tím, že budeme oslavovat 750. výročí od první písemné zmínky o obci. Na to jsme si jistě všichni rádi připili. Během silvestrovského večera nechyběla ani veselá scénka, při které hospodář (J. Straka) vyvedl své kvočny (V. Pekaříková, A. Lešovská, J. Tomšejová a N. Birešová) a sypal jim zrní. Kvočny byly úžasné, určitě by je pochválil i Jaroslav Čejka. Ale ke kvočnám patří žluťoučká kuřátka. Ta přispěchala a rozverně zalaškovala za zvuků rytmické písničky o kuřátkách. Účastníkům večera se scénka líbila a pobavila je, což ocenili velkým potleskem. Proběhlo pak i „kuřátkovské sólo“ pro vedení

naší obce. I tombola, která byla opět bohatá a obsahovala řadu hezkých dárek od našich sponzorů i členů, udělala mnohým jistě radost. Dlužno všem za příspěvky poděkovat! Přitom je ale nutné si uvědomit, že nám žel stále přibývá let. Klub důchodců působí v obci už 18 let. Nejde, jako dřív, připravit 3-4 legrační vstupy během večera. I tak se současný výbor spolu s Lúčnicí snažíme přichystat pobavení i pohoštění pro vás všechny. Proto velké díky patří všem obětavým členkám a členům, kteří s nemalým úsilím přispěli k tomu, že silvestrovský večer byl opět příjemný a veselý. Při této příležitosti chceme upřímně poděkovat za velkou podporu, nejen finanční, kterou nám poskytuje vedení naší obce v čele s panem starostou. Bez jejich pomoci a pochopení by nemohl náš klub dobře fungovat tolik let.

Ve středu 22. ledna 2020 se konala, rovněž v kulturním domě, výroční členská schůze, spojená i s volbami výboru a revizní komise. Sešlo se nás skutečně hodně (106). Probrali jsme a zhodnotili naši činnost za rok 2019 i projednali a schválili nový plán akcí a finanční plán na letošní rok. Proběhly rovněž volby nového výboru a revizní komise, kdy předsedkyní Klubu důchodců zůstává i nadále paní Anna Davidová. Naší výroční schůze se zúčastnil i pan starosta Adamec a paní místostarostka Homolová. Zajímavě nás informovali o dění v obci, kdy se organizuje řada akcí na oslavu 750 let jejího výročí a také o výhledu, co se teprve připravuje. A že toho není málo! Starosta vyjádřil také podporu Klubu důchodců, ocenil snažení všech těch, kteří i přes vyšší věk obětavě pomáhají a kterým na klubu záleží.

A co nás čeká v nejbližší době? V sobotu 29. února tradiční Fašank se začátkem v 18 hodin v kulturním domě, na který všechny srdečně zveme.

Ve čtvrtek 12. března koncert slovenské hudební skupiny Kolárůvci. Ten se bude konat v Kulturním domě v Kyjově. A již 13. března se plánuje Pátek v klubu s přáním jubilantům a na středu 25. března zájezd do maďarského Györu. Těšíme se na vaši účast.

Marie Nováková

Mladá vína

Poslední akcí našeho spolku v roce 2019 byla přednáška a následně ochutnávka námi přinesených mladých vín. Sešli jsme se v kulturním domě 7. prosince na již 18. ročníku. Ing. Vidlár z BS Vinařských potřeb z Velkých Bílovic nám zajímavým způsobem osvětlil možné způsoby ošetření mladých vín. Na toto téma se rozpoutala bohatá diskuze. Shodli jsme se na tom, že to byla jedna z nejkvalitnějších přednášek u nás v Rohatci. Také občerstvení z řeznictví bylo výborné. Přednášejícího zajistil J. Toman, organizačně ochutnávku vín řídil V. Staněk a J. Svoboda. Výborné hodnocení ruší malá účast zájemců o tuto akci. Letos nás bylo nejméně, a to 31, přinesených vzorků bylo 56. Ale kdo přišel, ten získal nové poznatky a ochutnal dobrá vína.

*Za organizátory ZO ČZS
Josef Gürtler*

Výroční schůze zahrádkářů

Rohatečtí zahrádkáři se sešli na své výroční členské schůzi v neděli 2. února. Zhodnotili svoji činnost v minulém roce, předložili členům hospodaření za rok 2019 i nové úkoly a jejich finanční zajištění pro letošní rok. Nejdůležitější akcí bude 41. Oblastní výstava vín Podluží, která se uskuteční na velikonoční neděli 12. dubna. Tato tradiční výstava vín bude - v roce oslav 750 let obce - ještě bohatší o vína z dalších obcí Podluží. Na členské schůzi vystoupil předseda republikové rady ČZS přítel Kozlík. Seznámil členy s připravovaným novým zahrádkářským zákonem. Účastníci schůze si s pozorností vyslechli vystoupení pana starosty. Ten nás seznámil s připravovanými investičními i kulturně společenskými akcemi v obci.

*Za ZO ČZS Josef Gürtler,
předseda*

*Za ZO ČZS Josef Gürtler,
předseda*

Vánoce se blížily

V sobotu 30. listopadu minulého roku, před první adventní nedělí, se sál kulturního domu zaplnil dětmi, maminkami, tatínky, babičkami a dědečky a všemi, kteří chtěli nasát předvánoční atmosféru. Je již v Rohatci tradicí, že ZO ČZS pořádá v tomto čase akci Blíží se Vánoce. Nejinak tomu bylo i nyní. Velcí i malí návštěvníci si mohli vyrobit různé vánoční dekorace, přání, adventní věnce a věnce na dveře. Ve stáncích pak měli možnost si zakoupit šperky, keramiku, šité výrobky, svíčky, čaje, med, domácí sušenky, tradiční trubičky od Zdenky Homolové a mnohé další dobrotky a doplňky. Novinkou byla nabídka domácího chleba od paní Barbory Březovičové, která všem ochotně vysvětlila, jak se mohou doma do jeho pečení pustit. Radost

všem dětem udělal fotokoutek, ve kterém se mohly na památku vyfotit. Příjemným zakončením hezkého dne bylo posezení v „Ježíškově cukrárně“ u dobré kávy, štrúdlu od paní Tomšejové a zákusků, které pekly členky naší organizace. Děkujeme všem za jejich návštěvu a těšíme se na setkání zase na konci tohoto roku.

A co nás čeká? Degustace vín a následně 41. ročník oblastní výstavy vín 12. dubna, Květinový bál 25. dubna a zájezd pro členy organizace. Přejeme všem hezké dny a těšíme se na setkání při našich akcích.

*Marta Jašková,
ZO ČZS*

Zimní aktivity kynologického klubu

Na konci roku se naši členové zúčastnili několika mezinárodních výstav.

První se konala v Praze, kde Libor Žáček se svou fenkou Álou (Alenkiy Tsvetochek), australský honácký pes, po oba dny obdrželi titul CAC a resCACIB. Dalšího skvělého výsledku tato dvojice dosáhla na začátku ledna v Brně a to s titulem CAC národní vítěz a tím si splnila podmínky pro udělení Českého šampiona. V zahraničí se zadařilo naší člence Vlastě Lužové a jejím dlouhosrstým kolíím, kde v Polsku se psem Deann získali titul BOV a splnili tak podmínky pro udělení titulu polského veterán šampiona. A na konci roku v rakouském Welsu se zadařilo druhému psu Fredymu, který získal ocenění nejlepší jedinec plemene BOB.

Z aktivit na cvičáku se tradičně konal Zimní sranda závod, který se i přes počáteční nepřízeň počasí vydařil a všichni jsme si užili společné legrace ze skvěle připravených disciplín.

Ukončení roku 2019 jsme si zprjmnili na Silvestrovské vycházce na Mlýnky a Holý vrch a do nového roku jsme vykročili pravou nohou a plní elánu.

Hned z kraje se naše trenérka agility Adéla Karbusová s fenkou Bogáns na závodech ve slovenském Pezinoku umístily na prvním místě.

V lednu se konala členská schůze, kde se probíral plán akcí pro rok 2020 a máme se na co těšit. V plánu je nejvíce akcí za celou dobu

chodu KK Rohatec, a to sedm akcí z agility, tanec se psem dvakrát, zkoušky poslušnosti a nakonec zkouška z noseworku. A protože se nebráníme dalším novým aktivitám, určitě si ještě něco najdeme.

*Helena Okáníková
Radka Ilčíková*

Bilancování u hasičů

Přelom roku se ve všech organizacích vždy nese v duchu rekapitulace končícího období a plánů pro rok nadcházející. Na své valné hromadě bilancovali počátkem ledna i rohatecí hasiči. Ve zprávách z jednotlivých oblastí své činnosti však nevzpomínali jen na rok předcházející, ale na posledních pět let. Rok 2020 je totiž v celé organizaci dobrovolných hasičů v České republice rokem volebním. Po velmi obsáhlých zprávách o činnosti sboru, zásahové jednotky, mladých hasičů i sportovních družstev tedy následovala volba členů výboru sboru a dalších funkcionářů. Ve vedení sboru zůstává i nadále starosta sboru Petr Polach, do funkce místostarosty byl nově zvolen Libor Már. Ani u ostatních funkcionářů k žádným zásadním změnám nedošlo. V dalších bodech jednání byl schválen plán činnosti s výčtem všech připravovaných akcí na nadcházející rok a rozpočet sboru. Následovalo oceňování členů a blahopřání k životním jubileím. Čestné uznání krajského sdružení hasičů převzal pan Miloslav Churý, Vladimír Matějčík a Aleš Předínský. Jeden z nejdéle činných hasičů v Rohatci, pan Josef Vlček, převzal od představitelů okresu i kraje medaili Svatého Floriána. V závěru

slavnostní schůze vystoupili se svými příspěvky hosté z řad vedení Hasičského záchraného sboru, funkcionáři okresního i krajského sdružení a vedení obce.

Tomáš Letocha

Hasiči radí

Jaké nebezpečí požáru nám hrozí v domácnostech jsme si popsali v předchozích článcích. Proč a kde je vhodné mít doma nainstalovaný hlásič požáru? Na tyto otázky naleznete odpovědi v dnešním díle našeho seriálu.

Zařízení pro signalizaci požárů

Zařízení pro signalizaci požárů můžeme rozdělit do dvou základních kategorií. Tou první je elektrická požární signalizace (EPS). Její využití je zejména ve výrobních a kancelářských prostorech, obchodních domech apod. Tyto objekty jsou připojeny na specializovanou ústřednu, která přijímá signály a předává poplachový signál dál (ve většině případů na pult centralizované ochrany u Hasičského záchraného sboru ČR).

Druhou skupinu tvoří tzv. autonomní hlásiče požáru (opticko-kouřové detektory). Jedná se o jednoduché přístroje, které včas detekují vznikající

požár a vyvolávají akustický poplach. A věřte, že tento zvuk vás opravdu dostatečně upozorní. Tyto hlásiče jsou určeny pro instalaci ve vaší domácnosti. Kvalitnější přístroje mohou být dále vybaveny i optickým poplachem pomocí blikajících diod nebo být doplněny o teplotní čidlo. Přístroj je napájen baterií, jejíž životnost může být až deset let. Konec životnosti baterie je signalizován opakovaným pípáním hlásiče. Ve vaší domácnosti je možné vzájemně propojit několik hlásičů s tím, že v případě výstražné reakce jednoho hlásiče jsou zapnuty i hlásiče ostatní. Například čidlo reagující na kouř v garáži spustí čidlo u vás v ložnici. Nákup hlásiče důrazně doporučujeme realizovat u specializovaného prodejce, který vám poradí s jeho instalací. Výrobek musí odpovídat platným normám a mít označení „CE“. Instalace hlásiče je rychlá a jednoduchá. Stačí k tomu hmoždinky

a běžné náradí. Při jejich instalaci postupujte vždy podle návodu výrobce. A nemusí se jednat jen o nevzhledné plastové krabičky, v dnešní nabídce jsou už i prvky s hezkým designem.

Jaké je vhodné umístění? V ideálním případě ve všech obytných místnostech

domu (bytu) a garáží. V případě montáže jen jednoho hlásiče v bytě vždy v centrální části bytu, např. na chodbě, kam ústí jednotlivé místnosti. Montujte je v místnosti nejlépe doprostřed stropu (dle doporučení min. ve vzdálenosti 60 cm od stěny). Nevhodné umístění hlásiče je pak v prašném a vlhkém prostoru, v blízkosti ventilátorů, tepelných zdrojů, svítidel nebo jiných zdrojů tepla. Nedoporučuje se instalace v prostoru s vysokou koncentrací cigaretového kouře, výparů barev, rozpouštědel a výfukových plynů.

Proč si tedy hlásič požáru pořídít?

- včasná detekce vznikajícího požáru
- upozornění pomocí zabudované sirény
- možnost uhašení požáru v jeho

zárodku

- možnost včasné záchranu vašeho života a majetku
- napájení baterií (vhodné i pro prostory bez elektrické sítě)
- možnost propojení vícero hlásičů
- jednoduchá a rychlá instalace
- dostupná pořizovací cena (již od 200 Kč)
- možnost výběru typu hlásiče podle vaší potřeby
- možnost jednoduše svépomocí provést kontrolu funkčnosti

Povinnost mít v některých objektech nainstalovaný požární hlásič je zakotvena ve vyhlášce č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. Na základě této

vyhlášky musí být domácnosti ve všech nových objektech (rodinné domy, byty v bytových domech, ubytovny, zdravotnická zařízení) už od 1. 7. 2008 vybaveny autonomními hlásiči požáru (minimálně 1 kus hlásiče) a navíc rodinné domy i přenosnými hasicími přístroji. Tento požadavek se netýká staveb realizovaných před účinností této vyhlášky, instalaci hlásičů i v těchto domácnostech však doporučujeme.

Motto: „Je lepší, když vás vzbudí hlásič, než zasahující hasič.“

V příštím díle si popíšeme jednotlivé druhy hasicích přístrojů a jejich možné použití v domácnosti i mimo dům. Klidné a příjemné dny přeje

Tomáš Letocha

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

rok dvacátý už je v plném proudu a v Mysliveckém okénku se zase něco děje. O tak velkém zvířeti, jako byl minule los, to tentokrát nebude, ale určitě je dobré se o něm zmínit. Je to šelma a jmenuje se šakal.

Šakal obecný (*canis aureus*) je velikostí podobný lišce, vzhledem připomíná spíše vlka. Většinou žije celý život v páru, někdy v menší smečce. Březost trvá, jako u psa, 63 dnů. Má vynikající smysly a je opatrný. Při setkání s člověkem utíká. Bříška dvou středních prstů jsou srostlá, což je dobrá pomůcka pro stopaře. Živí se převážně malými kopytníky a hmyzem, ale jako správný potravní oportunista se nevyhýbá ani rost-

linné stravě. Dožívá se až 15 let. Častou příčinou jeho konce je sražení autem.

Josef Vágner ve své knize Afrika - život a smrt zvířat popisuje, že šakal loví i tak, že předstírá mrtvého a tím k sobě přiláká svou kořist. V Africe žijící šakal čabrakový není však příbuzným našeho šakala obecného. Slovo „našeho“ je správně použito, neboť výskyt poddruhu šakal obecný kavkazský je u nás opravdu aktuální. V roce 2004 byl pozorován u Tvrdomic, v roce 2005 a 2010 u Valtic. Nejzajímavější zprávy jsou z rezervace velkých kopytníků (zubří, divocí koně) v bývalém vojenském prostoru Milovice na Nymbursku. Šakal zde byl pozorován vícekrát. V roce 2017 bylo prokázáno snímkem z fotopasti

šakalí štěně, což potvrdilo rozmnožování v tomto teritoriu. K nám cestují tyto šelmy z Balkánu. Jedním z důvodů jejich šíření až sem je prý absence vlků na většině území. Vlk je totiž v Evropě pro šakala jediným predátorem.

Od šakala, šelmy psovité, je jenom skok ke psu domácímu. O lovecké kynologii jsme si sice už psali, ale nyní se k tomuto tématu vracím, tak trochu přes šakala, za účelem upozornění na akci v naší obci. V neděli 5. dubna 2020 tu pořádá Okresní myslivecký spolek Hodonín a Myslivecký spolek Závídiv Rohatec Jarní svod mladých loveckých psů. Každým rokem na jaře se schází psi dorostenci na svodu, kde se posuzují zejména celkové znaky plemene, srst, zbarvení, výška, chrup, barva očí. Pro každého majitele loveckého psa je to výborná příležitost ověřit si, že jeho psi kamarád má správné předpoklady k chovu či loveckému výcviku. Všechny si vás, vážení čtenáři, dovoluji pozvat na Rohatecký svod. Třeba si právě tady oblíbíte to správné plemeno hodící se přímo k vám. A příští jaro se potkáme někde na svodu. Anebo se přijďte podívat jenom tak, na nedělní vycházku. Sraz účastníků je v 8.00 hodin na myslivně v Cihelnách (vedle fotbalového hřiště), vlastní posuzování začne kolem deváté hodiny.

Těšíme se na vás.

Vladimír Jašek

FARNÍ OKÉNKO

Zprávičky

Další dětské společenství bude v sobotu 7. 3. 2020 od 14.00 do 16.00 hodin na faře. Zveme děti na povídání o postní době, hry a těšit se můžete opět i na malé občerstvení.

Mše svaté za děti, mládež a jejich rodiče pokračují každou první neděli v měsíci. V březnu nám vychází datum na 1. března, začátek vždy v 9.00 hodin.

Farní úřad bude v tomto roce pořádat pro děti příměstský tábor na faře. Termín je 7. – 10. července, v době od 8.00 do 16.00 hodin. Předpokládaná cena je 1000,- Kč. Děti, vydejte se s námi na Cestu kolem světa. Tábor povedou dva zkušeni vedoucí. Přihlášku si můžete vyzvednout v kostele nebo v náboženství u paní katechetky.

Vyplněnou přihlášku můžete odevzdat paní katechetce, v kostele nebo ji vhodit do schránky na faře do 15. března.

Dětská burza jarního a letního oblečení se bude konat 10. a 11. března v KD Rohatec. Bližší informace a pořadové číslo si můžete vyžádat sms zprávou na mobil 792 316 022.

V kostele máme nové topení, které je nainstalováno v lavicích. Mnozí z vás se ptají, proč nezůstaly podušky na opření za zády. Firma, která topení montovala, tyto podušky zakázala z bezpečnostních důvodů. V případě spadnutí podušky na sedadla by mohlo dojít k požáru.

Náš duchovní správce, otec Robert,

bude každý první pátek v měsíci v dopoledních hodinách navštěvovat nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může se přihlásit u otce Roberta. Mobil 737 268 525

Citát z bible

„Čiňte pokání a věřte evangeliu“.

Co je Křížová cesta

Křížová cesta (Via Crucis) je pobožnost, při které se věřící znovu a se soucitem snaží následovat Krista. Procházejí poslední etapu Ježíšova putování jeho pozemským životem. Zbožně rozjímají o jeho umučení i hrůzné smrti. Děkují, že s nesmírnou láskou k nám nesl tíži našich hříchů a skrze svou smrt vykoupil svět. Věřící při rozjímání také současně upřímně litují svých hříchů. Křížovou cestu se lidé většinou modlí společně, především v pátek a v době postní. Můžeme se ji ale modlit klidně i sami a kdykoliv. Ve 14 zastaveních si připomínáme, kolik těžkých věcí Ježíš prožil a vydržel poté, co byl vy-

dán k ukřížování. To je událost, která se odehrála až na Velký pátek, který slavíme těsně před Velikonocemi. V 15. zastavení rozjímáme zmrtevýchvstání Pána Ježíše. Protože ale máme celou postní dobu prožívat tak, abychom se obrátili a co nejvíce přiblížili k Ježíši, mohou nám k tomu být jednotlivá zastavení dobrými pomocníky.

V našem kostele se Křížovou cestu budeme modlit vždy v neděli v 8.30 hodin. Je to půl hodiny před začátkem mše svaté.

Anna Trávníková

Pro děti

Něco pro naše děti. Pokud vylustíte správně tajenku a přinesete ji 7. března na faru, kde bude od 14.00 hodin další společenství dětí, čeká vás odměna.

Postní doba - duchovní fitness

Prožíváme ještě dobu karnevalu – fašank. Je to čas plešů, zábavy i radosti, a to patří samozřejmě do našeho života. V Bibli je řečeno:

Vše má svou chvíli, každá věc pod nebem má svůj čas. Je čas plakat a čas se smát, čas rmoutit se a čas tancovat, čas mlčet a čas povídat. Za chvíli ale budeme mít 40ti denní postní dobu, která nás má připravit na Velikonoce, to znamená na oslavu Zmrtevýchvstání Pána Ježíše. Také to patří do křesťanského života. Člověk by měl mít čas, aby se nad sebou za-

myslel: proč žiji, jaký je cíl mého pozemského putování. Nám křesťanům k tomu slouží vnitřní usebranost, soustředění a chvíle ticha v tom uspěchaném světě. Snažíme se konat kající skutky - modlitbu, půst (odřít si něco) a almužnu (pomoc bližnímu). Zamysleme se, kolik z nás je ochotných dodržovat přísnou dietu, ba i dokonce hladovět, aby udržel své tělo v dobré kondici. Podobným způsobem bychom se měli starat i o svého ducha. Všem Vám přeji dobré prožití postní doby!

o. Robert Kalbarczyk sp – rohatecký farář

Tříkrálová sbírka

Dobročinnou Tříkrálovou sbírku pořádá Charita ČR celostátně od roku 2001. Koledujícím skupinkám tří králů jsme otvírali své domovy 11. ledna i u nás. Skupinky putující dům od domu přinášely svým zpěvem radostné poselství Váno o narození Jezulátka a přitom prosily o dar na pomoc potřebným v nouzi. I v Rohatci jsou lidé dobré vůle s otevřeným srdcem, lidé, kteří jsou ochotni přispět koledníkům do kasiček. Všichni koledníci byli letos nadšení z vaší vstřícnosti, úsměvů a dobrého slova. Tříkrálová sbírka je také největší sbírkovou a dobrovolnickou akcí v ČR. Letos jsme vybrali 117 122,- Kč. Je to krásná částka, která se každým rokem navyšuje. Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným především v regionech, kde se sbírka koná. Z darovaných peněz zůstává 65% místní Charitě, 15% využije na své projekty diecézní Charita, 10% pomůže potřebným v zahraničí, 5% jde na celostátní projekty a zákonných 5% na režii sbírky. Letos koledovalo v naší obci 27 skupinek. Chtěla bych tímto poděkovat všem dětem, které se sbírky zúčastnily. Poděkování patří samozřejmě také všem dospělým vedoucím, kteří děti doprovázeli. Děkuji také otci Robertovi, který dal v našem kostele požehnání na cestu všem koledníkům. Děkuji zaměstnankyním obecního úřadu, které přichystaly všem koledujícím občerstvení, paní učitelce Ševčíkové, která každý rok tiskne oznámení rodičům a informuje děti ve škole. Velké poděkování patří hodonínským skautům, kteří u nás koledují. Tento rok nám pro ko-

ledníky půjčili i krásné pláště. Děkuji vám rodičům, že své děti na koledování pouštíte. Poděkování patří také všem občanům, kteří do kasiček přispěli. S organizací této sbírky je spousta práce, ale věřím, že všichni, kdo se zapojili, to dělali s radostí, že pomáhají dobré věci.

Charita Strážnice může v každé obci přispět určitou peněžní částkou sociálně slabší rodině s dětmi. Pokud by někdo z vás o takové rodině věděl, budeme rádi, když nám o ní řeknete. Po dohodě s naší paní místostarostkou je možné napsat jména rodin na papír a vhodit do schránky u OÚ nebo dát přímo paní místostarostce. Děkuje.

Anna Trávníková

Vzpomínka na otce Libora

Na konci loňského roku, těsně před Vánocemi, svět tiše opustil náš rodák pan farář Libor Salčák. Byl oblíbený mezi spolužáky, mnozí zpěváci a hudebníci vzpomínají na jeho muzikantské umění a lásku k folklóru a písni, kdy působil jako učitel hudby a kapelník dechové hudby Maryša. Jeho životním posláním bylo stát se knězem. Tuto svou službu vykonával svědomitě, se zapálením v srdci. Nikdy nezapomínal, že je to nejen služba Bohu, ale také lidem. V letošním roce by uplynulo 30 let od jeho kněžského svěcení. Na své životní pouti v roli faráře působil v Tišnově, Loděnicích u Moravského Krumlova, Olbramovicích, Vedrovicích, Čejkovicích a více než 20 let, až do svého odchodu na věčnost, spravoval farnost Velké Bílovice a Zaječí. Nebyl to člověk, který by seděl s rukama v klíně, ale velmi aktivně se zapojoval do života obcí, kde působil. Snažil se také myslet na budoucnost a tak věnoval nezměrnou energii opravám a stavbám kostelů. Nikdy však ve svém srdci nezapomněl na svou rodnou obec, kde

jeho otec byl v místním kostele varhaníkem. Velmi často se vracel ke své rodině, ochotně zastupoval, když bylo potřeba i v našem kostele, a těšil se na svůj návrat do rodného domu v důchodu. Účast na pohřbu byla obrovská a ukázala, že jako člověk vstoupil do mnoha lidských osudů a srdcí. I přes velmi nepříznivé počasí, den před Vánocemi, se pohřbu zúčastnilo mnoho Rohatčanů. Ukázali jsme, že umíme soucítit a vzdát hold. Přestože byl otec Libor pochován ve Velkých Bílovicích, v našich vzpomínkách zůstane.

Jara Adamec, starosta

OD NAŠICH PŘISPĚVATELŮ

Závěrečné povídání s paní Šebestovou o našem kroji

Kroj svatební. Nevěsta má pět trčenic, na nich bílou brokátovou sukni, na které je molová, vyšíváná zástěra. Na pás se dává bledě modrá mašle, konce má vyšité bílými, drobnými kvítečky. Rukávce spodní plátěné bílé, na tom molové, vyšíváné bílým. Zelená věncová kordula s drobnými kvítky. Zelená šněrovačka a bílý vyšíváný obojek. Na hlavě má věnec z umělých voskovaných zele-

ných lístků a bílých kvítek. Věnec má vzadu dlouhé copy až do pasu. Na nohou má černé punčocháče a čizmy.

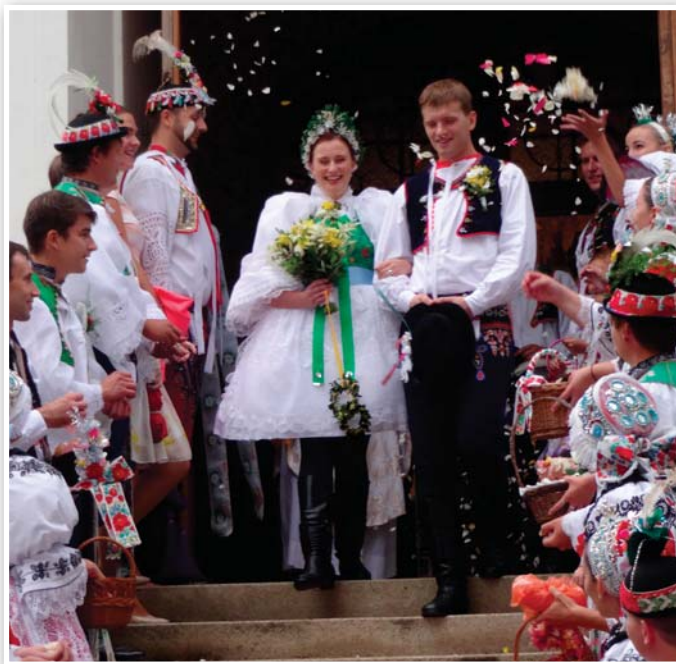
Paní Šebestová je velmi šikovná. Její krásnou práci můžeme poznat i v kostele, kde na oltářích vidíme bílé naškrobené plachty. A to není všechno. Dnes už to nevidíme tak často, ale když někdy nahlédneme do dětských kočárků, leží tam miminko na

krásné vyšíváné peřince. I tady můžeme obdivovat šikovné ruce paní Šebestové. A pokud někdy půjdete do našeho muzea, je zde pět panenek a každá je nastrojená do jiného místního kroje. I toto je práce paní Evičky.

Paní Šebestová, přeji vám pevné zdraví, ať se vaší práci stále daří.

Ještě jednou Vám moc děkuji za rozhovor.

Anna Trávníková

Chůzí ke zdraví

Nedávno jsem se dočetl, že chůze, k tomu pravidelná, je vhodná téměř v každém věku. Navíc v každém ročním období. Chodit pokud možno raději rychleji. Lepší než pomalu až loudavě. Rozsah prý asi deset tisíc kroků. Když bereme půlmetrový průměr, vychází dost dlouhá trasa – celých pět kilometrů! A samozřejmě pravidelnost chodeckých akcí. Rychlejší chůze má prý dokonce kladný vliv na dlouhověkost.

Do novoročního předsevzetí jsem si doporučenou chůzi raději nedal. Autor dobrých rad asi ještě neví, že noha, nebo třeba jen její část, a nejen při chůzi, taky někdy pobolívá. Ale zase někde jinde jsem se dočetl, že když už nemůžeš – přidej!

Nedávno jsem měl úřední jednání v Hodoníně a dle mého pohledu patřilo spíš k těm méně příjemným. Po autobusovém mezi-přistání na zastávce Rohatec-náměstí byla úřední i soukromá jednání na obecním úřadě nesrovnatelně příznivější a taky rychlejší. Jenže další autobusový spoj na Kolonii byl dost časově vzdálený. Tak jsem si zavelel – jdeš pěšky! Dobře jsem učinil. Jednak jsem vydýchal špatné ráno v Hodoníně na vlakovém nádraží, kde jsem řešil předčasně ukončenou platnost senior pasu ČD. Fronta čekajících na zakoupení jízdenky ČD (přes celou čekárnu) mne zaskočila. Ale jen do okamžiku, kdy jsem postřehl, že ze tří pokladních okének je otevřeno jen pouhé jedno! Do fronty jsem raději ani nespěchal, abych třeba nezpůsobil zmeškání vlaku za mnou stojících, taky frontou překvapených. Po dalším a delším čekání jsem se za frontu zařadil, a pak se sunul a sunul k okénku blíž a blíž. Paní za okénkem

(stále jediném), byla profesionálně klidná a můj senior pas se jala řešit přes obrazovku. Dotazované číslo mého telefonu jsem zvládl ještě zpaměti, u požadovaného čísla účtu u banky jsem zaváhal. Neušla mně ale realita opět za mnou narostlé fronty do celočekárnové podoby. Navrhl jsem, že ještě počkám, aby to někoho ještě neujelo. Paní byla za mou vstřícnost očividně ráda. Po dalším čekání, kdy jednotlivé vlaky konečně odjely, došla řada i na mé pokračování. Bankovní číslo bylo nutné, jelikož vrácení částky za nevyužití senior pasu do původní doby platnosti vyřídí ČD Olomouc. V minulosti popisovanou skutečnost řešila paní pokladní výplatou hotovosti – a hned!

A tak jsem si vychutnával chůzi po novém, víceúčelovém chodníku od Slovácké až po Alexu. Prvotní nápad se zpěvem Chodníček bělavý jsem zavrhl, jednak ani na Rohátce vinohrad není, ani nikdy nebyl, ale podlužácká táhlá by do kroku nepřidala. Už se těším na jarní kola TJ Slavoj. Minimálně pětiminutová úspora času. Důležitější je, že spoluobčané z Kopce dostali k 750. jubileu obce pěkný a především účelný dáreček. I Koloňáci se dočkají svého chodníčku na Mírové. Co nevidět už je k realizaci alespoň část mezi Tovární a Proletářskou, a věrme, že i další navazující části. Ale to odvisí nejen od vůle, snahy i financí samotné obce. Konec dobrý, všechno dobré. A když už to výročí letos máme, a oba kalendáře obce se víc jak podařily, podaří se i ten zmiňovaný chodník na Mírové, a ne jen ten.

Vlastimil
Hlaváč

Jedinečná sportovní show bude v Rohatci

Široko daleko v okolí u nás na Moravě ještě tento závod nebyl. Je určen skoro pro všechny věkové kategorie, zkrátka kdo si troufne, ten může. Na dvou a půl kilometrovém okruhu budete muset překonat deset obrovských tematických nafukovacích překážek. Každou samozřejmě budou hlídat instruktoři. Děti naší základní školy již jednou měly možnost nahlédnout, jak to celé vypadá, to když jsme pro ně zařadi-

li vyzkoušení u sběrného dvora před dvěma lety. Registrace probíhají po internetu již od prosince. Děti z naší školy podpoří firma Candy, které tímto moc děkujeme. Rodiče budeme včas informovat. Akce je však určena pro všechny naše občany, i pro sousední obce, zkrátka pro každého, kdo bude chtít vyzkoušet své dovednosti, a společně s přáteli nebo rodinou se pobavit. Ve startovním je obsažen závodní čip, který

počítá i vaše spotřebované kalorie. Ihned po doběhu vyhodnotí, jak jste celkově dopadli, a také dokáže říci, jak jste na tom ve své věkové kategorii. Přihlásit se mohou i týmy, mohou závodit i rodiny proti sobě. Zkrátka kdo si hraje, nezlobí. V rámci oslav 750 let od první písemné zmínky a oslav výročí naší obce jsme pro vás zajistili tuto jedinečnou show.

Jara Adamec, starosta

Alfa je cesta

Myšlenka uspořádat kurz Alfa v naší obci vznikla na kurzu Alfa v Hodoníně, který nás absolvovalo několik účastníků z Rohatce a ze Soboněk. V prosinci 2018 proběhlo první jednání s otcem Robertem, který naší iniciativu přivítal a zároveň byl vytvořen technický tým ve složení Zdeňka Bachelová, Marie Rosendorfová, Milada Baďurová, později byl rozšířen i o Lenku Vyslužilovou. V březnu 2019 proběhlo jednání s naší velkou pomocnicí Kateřinou Jagošovou z Hodonína. Na setkání se projednala témata promluv, zajištění lektorů a vedoucích skupinek. Celkem 9 vedoucích z Hodonína, Dolních Bojanovic a Ratíškovic. Velkou pomocí technickému týmu byli středoškoláci V. Sakmarová, P. Salčák, J. Toman, P. Rybecký a žáci ZŠ. Kurz byl zahájen 4. 10. 2019 v bývalé staré škole a ukončen byl 13. 12. 2019. Součástí byl víkendový pobyt 16. – 17. 11. 2019 na Svatém Hostýně.

O co v kurzu šlo? Každý, kdo přijal pozvání, mohl netradičním způsobem získat informace o tom, co obnáší křesťanská víra. Zváni byli všichni, koho daná témata zajímala nebo kdo chtěl v příjemné atmosféře a při dobré večeři jen tak pobýt. Název vychází z Ježíšových slov (Zj 22,13): Já jsem alfa i omega, počátek i konec. Alfa je tedy začátek. Začátek čeho? Cesty k Bohu. Je to jakási ochutnávka křesťanství, ukázání směru nevěřícím nebo hledajícím lidem. Kurzy Alfa jsou jednou z nejvýraznějších současných iniciativ křesťanů celého světa. Jsou snadno srozumitelné, neformální a drží se při zemi. Základním kamenem kurzu Alfa je vytrvalá modlitba, mše svaté, sloužené na tento úmysl. Kurz může mít úspěch jen tehdy, pokud mu Bůh žehná! Aby měl úspěch, za to se technický tým, vedoucí skupinek, někteří přednášející a o. Robert Kalbarczyk a o. Petr Karas modlili na pravidelných středečních schůzkách.

Jaká byla realizace?

Kurz obsahoval deset pátečních večerů a dvoudenní víkend na Svatém Hostýně.

1. Každé setkání začínalo společnou večeří, coffee break (dává účastníkům kurzu příležitost se uvolnit, vzájemně se seznámit). Většinu večeří připravovala Milada Baďurová, některé večere i vedoucí skupinek z Hodonína a Dolních Bojanovic. Na přípravě moučnicků se podíleli Cukrárna Tomšejová 2x, paní Friedlová, Homolová 2x, Vyslužilová, Rosendorfová, V. Burešová, Trávníková, vícekrát Baďurová.

2. Promluva (P. Petr Karas, P. Robert Kalbarczyk, Radovan Voříšek z Brna, Václav Čáp ze Zlína, Josef Molnár z Hodonína, Zdeňka Kaňová ze Šitbořic, Jana Ungerová z Brna, R. Pazderková z Dolních Bojanovic).

Témata např. Jde v životě ještě o víc? Kdo je to Ježíš a proč zemřel? Jak získat víru? Proč a jak se modlit? Proč a jak číst Bibli? Jak nás Bůh vede? Jak odolat zlému? A co církev? Jak jít správně dál? Obsahem hostýnského víkendu byly tři promluvy na téma Duch Svatý, přímolvná modlitba a společenský večer.

3. Po každé promluvě se přibližně 40 posluchačů rozdělilo do čtyř skupinek, kde probíhala diskuze. Týkala se probraného tématu, účastníci mohli klást otázky, měli možnost vyjadřovat své různé názory.

Kurz nás sblížil, vznikla dobrá parta – společenství, které se každý pátek vždy s menší obměnou scházelo, aby bylo nápomocno v šíření evangelia těm, kdo se snaží hledat smysluplnou životní cestu. Po skončení večera nás těšila spokojenost všech účastníků nejen z fyzického, ale hlavně z duchovního nasycení.

Všichni, kdo sloužili na kurzu, byli obdarováni vrchovatou

měrou. Čím? No oním úžasným společenstvím, podílením se na dobré věci, vznikem nových přátelství, sdílením radosti a lásky, které nelze koupit v žádném luxusním obchodě za žádné peníze. Záhy jsme si uvědomili jednu zásadní věc. Pokud člověk věří v Boha, musí se ve víře vzdělávat, číst Bibli, aby mohl kráčet dál. Duch svatý mu potom v době nouze a potřeby připomene, co už jednou slyšel, četl, viděl či zažil. No a potom lze vše předávat dál.

Po skončení kurzu jsme zatoužili se dál setkávat, diskutovat nad Bibli, o různých duchovních otázkách, sdělovat si radosti i starosti. P. Robert Kalbarczyk nám vyšel vstříc, nabídl prostory na faře, a trpělivě na pravidelných středečních setkáních jednou za 14 dní odpovídá na duchovní otázky a vysvětluje jednotlivé články Bible.

Zdeňka Bachelová, Marie Rosendorfová, Milada Baďurová

750 let od první písemné zmínky o Rohatci

Letos si naše obec připomíná vzácné kulaté výročí. Když se slavi abrahámoviny, je to ještě docela zajímavé, a když předsuneme šťastnou sedmičku, musí to být ještě daleko zajímavější. Již obecním úřadem vydané kalendáře nasvědčují, že se něco chystá a celý rok 2020 bude ve znamení čísla 750. Ve srovnání s letopočtem, kdy praotec Čech přišel „o kolo“ (no, již tehdy se kradlo), je to pouhá nicka. Ale k porovnávání jak to bylo v Rohatci kdysi, je dnes – a hlavně jak to bude, či může být, těch 750 bohatě stačí. Jelikož nejsem zdejší rodák, nepřísluší mi porovnávat. Tak jsem si řekl, že se alespoň pokusím získat z paměti jubilejních pětasedmdesátníků jejich osobní vzpomínky, postřehy, zážitky, z vlastního života v obci. Poměrně vysoký počet narozených v r. 1945 mě docela zaskočil. Sám počet osobních návštěv se mně časově jevil nereálné. Navíc ne každého osobně znám (a naopak) a nerad bych se dočkal podezření z nekalé činnosti agentů s energií a podobných aktivit odporujících zákonům. Navíc jsem si uvědomil „nevyváženost“ akce, protože v současném ročníku 1945 nejsou jen v Rohatci narození, řada se jich dřív či později odstěhovala, ale stejně tak dřív či později přišli odjinud přespolní, a ne každý by měl stejnou šanci zavzpomínat na celých 75 let. To je ta vyváženost. Docela moderní výraz, spíš módní. Pak ještě se rychle šíří korektnost, ale to už bych zbytečně odbočoval. A pak zase, ne každý je ochoten zveřejnit své vzpomínky, protože někdy se i nerado vzpomíná. Tak už dávám prostor jubilantům.

1/ Mohlo by se zdát, že přidáním čísla „0“ k jinému číslu nemůže způsobit nic velkého. Ale v našem případě je tomu naopak. V tomto roce naše obec oslaví 750 let od písemné zmínky o svém založení, a současně naši rodáci, kteří přišli na svět v r. 1945, 75. narozeniny. A tady je ta „0“, která dělí dva rozdílné „světy“ života od sebe.

Když se ohlédneme zpět do poloviny 13. století, tak v našich zemích probíhal růst moci krále Přemysla Otakara II., zvaného taky jako krále na rozhraní věků. Protože v r. 1272 zemřel římsko-německý král Richard, pokouší se Přemysl Otakar u papeže Řehoře X. získat kandidatury na římský a německý trůn a posléze trůn získat. Tyto okolnosti způsobily velkou rivalitu mezi Přemyslem Otakarem II. a Rudolfem Habsburským, který byl v boji o korunu římskou úspěšnější. Vše vyvrcholilo pak bitvou, která proběhla 26. srpna 1278 na Moravském poli u městečka Dürnkrut v Dolním Rakousku. Tyto události pak značně poznamenaly dějinný vývoj našich zemí. Tímto ohlednutím zpět se pokouším navodit atmosféru myšlenek i do dnešní doby, k úsečce života pětasedmdesátníků. Prožití tak krátkého věku oproti 750 letům by se zdálo nicotným. Ale i tak krátká doba přinesla spoustu poznání a zážitků. O některých bych se chtěl zmínit. Jako děti narozené těsně po válečných letech v r. 1945 jsme začaly chápat svět až začátkem 50. let minulého století. V tuto dobu chyběla k životu spousta základních věcí, ale i spotřebního charakteru, jako bylo dětské oblečení, obutí, hračky. Vzpomínám si na svoji první a oblíbenou hračku, dřevěné kladívečko, které mi vyrobil můj děda. Rodiče ročníku 1945 vynaložili jistě velké úsilí, aby děti mohli řádně vychovat a uvést do života. Ročník 1945 měl výhodu už v tom, že mohl navštěvovat v předškolních letech školku, kde si vzpomínám na tyto časy, kdy jsme nosili

do výuky školky svačiny z domu. Na začátek školních let vzpomínám přes tvrdé spojené dřevěné „lavice-stůl“, kde nám do kalamářů naléval pan školník inkoust a hned při prvních hodinách jsme museli sedět jako vlašťovičky, s rukama za zády.

Život v obci byl soustředěn do svátečních dnů velikonočních, vánočních a hodů. To byly pro děti největší události. Přes léto jsme se shlukovali na „trávnících“ v místech dnešní školy a nového hřiště. V zimě pak na leď zamrzlé Moravy, na loukách nebo na Zásadě. Jedna z velkých událostí byla v r. 1954, když byla otevřena přístavba staré školy. Děti už nemusely chodit na tzv. směny ranní a odpolední. V polovině 50. let byla ve škole zrušena výuka náboženství. V tomto období jsme jako ročník 1945 začali chápat i politické dění. Chození do kostela nám bylo vykládáno jako zpátečnické myšlení. Náboženské přesvědčení mělo vliv i na přijetí do středních škol. Vyplňoval se dotazník, kde se uvádělo, zdali je zájemce o studium vypořádán s náboženskou otázkou. Ještě ze vzpomínky na tato léta padesátá. Na dnes tak zdůrazňovaný aspekt životního prostředí nebyl brán zřetel vůbec. Jenom v naší obci byly tři veřejné skládky odpadu, které nejsou dodnes sanovány a jsou zasypany pouze zeminou. V místě dnešní autobusové zastávky u kostela byla obecní váha, v které byl uskladněn chemický přípravek proti mandelince Dinocit. Zde si mohl nabrat každý kolik chtěl a „doma si s tímto jedem pocukrovat ertele“. Taky se sem chodívala děcka hrát a do bílého prášku dělala otisky bosých nohou. Jednou z velkých zábav byla návštěva kina u Rosíků. Hrané tituly byly dost naivní, převážně vojenské, kde obvykle k naší radosti vítězila slavná Rudá armáda. Později 60. léta byla dobou učení a studia. Neměli to všichni zcela jednoduché. Začátky v zaměstnání byly skromné, hlavně spolužáci, kteří odešli pracovat do zemědělského družstva, na traktorovou stanici nebo do kravína. Znáám případy, kdy spolužák nebo spolužačka měli podmínku vstupu na střední ekonomickou školu jedině přes vstup alespoň jednoho z rodičů do zemědělského družstva. Vzestupný trend životní úrovně v 70. až 80. letech minulého století byl pozvolný, vykoupený často zapojením žen do pracovního procesu, často ve směnném provozu. V těchto letech si někteří spolužáci v obci formou svépomoci postavili rodinné domky.

Zvláštní pozornost si pak zaslouží rok 1968, kdy vstoupila na naše území vojska Varšavské smlouvy. Mnozí z nás jsme poprvé zažili stávkou, já třeba v závodě Maryša, kde jsem pracoval jako student na brigádě. Setkávání ročníku spolužáků ze základní školy nebylo v obci zvykem. Až poprvé se v roce 1970 schází ročník 1920. Tím byla možná založena tradice. My z ročníku 1945 se scházíme vždy po pěti letech už od roku 1985. Zahájení probíhá obvykle na obecním úřadě, pak vzpomínkou na zemřelé na místním hřbitově. Společným přípitkem a vzpomínáním na vše dobré i zlé se vždy vracíme do bezstarostných a radostných dětských let. Příběhů a životních zážitků je vždy mnoho. Ale tak, jak říká básník: „Co bylo, bylo, ale ohlédni se zpět. Dým dávných ohňů ještě hoří, dávné housle šumí v korunách stromů, a do ticha praská větévka Tvého srdce.“

Pokračování příště.

Vladimír Elšík, Vlastimil Hlaváč

Jak je to se stromy a jejich (ne)kácením

Milí spoluobčané, na následujících řádcích chci popsat, jak fungují mechanismy rozhodování v ochraně přírody, a to se zaměřením na ochranu dřevin. Důvod je jednoduchý. Stromy rostou

vsude kolem nás a my se o ně staráme, sázíme nové, kácíme staré a tak podobně. Aby se tak ale nedělo ad hoc, lidé si vytvořili jakási pravidla, jak o stromy a zeleň obecně pečovat. Systém je ale natolik

spletitý, že abyste ho pochopili, musíte se do problematiky hluboce ponořit, anebo, jako já kdysi, absolvovat přímo kurz zaměřený na fungování správního řádu. Rozhodování v ochraně přírody se totiž,

podobně jako jiné věci např. povolení stavby, odehrávají formou tzv. správního řízení, což není nic jednoduššího než jakýsi úřední úkon, který má svá daná pravidla, lhůty apod. Rád bych vám je zde trochu přiblížil. Pokud vás zajímá, jak funguje rozhodování úřadů v oblasti ochrany přírody, jakou roli tu má prostý občan nebo spolek, pak směle čtěte dál.

Spolky

Běžný občan nemá téměř žádnou možnost, jak věci kolem sebe přímo ovlivňovat. Trochu to umí notoričtí stěžovatelé, kteří hledají ucho, co by jim dopřalo sluchu. O něco lépe jsou na tom pak spolky. Jako právnické osoby mají (i když velmi malou) možnost vstupovat do věcí právě ve správních řízeních.

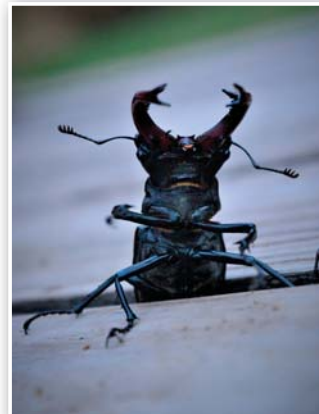
Obce

Nechme teď stranou všechny ostatní věci v oblasti ochrany přírody (samy o sobě jsou dost komplikované) a povězme si něco o péči o zeleň, která nás nejspíš zajímá nejvíce. Základní obec a její obecní úřad (např. obec Rohatec) má v oblasti ochrany přírody pouze omezené rozhodovací pravomoci. Nějaké ale přece jen má. Jednou z nich je například povolování kácení stromů a keřů. Pokud chce kdokoliv v katastru obce pokácet strom, který má ve výšce 130 cm nad zemí obvod kmene větší jak 80 cm nebo chce vykácet plochu keřů větší jak 50 m², musí žádat obecní úřad o povolení. Toto omezení není určeno k šikanování občana, kterému by snad úředník chtěl zakazovat pokácet si strom na vlastní zahradě. Primárně

tato právní norma cílí na ochranu tzv. veřejné zeleně, tedy stromů a keřů rostoucích na veřejném prostranství, v ulicích, parcích, mateřských školách, školních zahradách, na březích vodních toků, kolem polních cest a luk apod. Terminologicky se jedná o tzv. mimolesní zeleň. Tato zeleň, podobně jako například chodník či základní škola, jsou veřejným statkem, který má svůj účel, funkci a také svoji hodnotu. Ta je deklarována zákonem a jeho prováděcí vyhláškou podobně jako je tomu i v jiných oblastech veřejného života. Jinými slovy občané, prostřednictvím svých volených zástupců říkají, že veřejná zeleň má pro společnost určitou hodnotu. Úkolem obecního úřadu je pak tento veřejný statek chránit.

Kdy můžeme kácet

Kácení dřevin lze ze strany orgánu ochrany přírody (v našem případě obecního úřadu) povolit ve dvou případech. Buď pokud je významně narušena jeho funkční hodnota (vitalita a zdravotní stav stromu) anebo jeho estetická hodnota. Ta však může být upozaděna, pokud se jedná např. o biotop (životní prostředí) některého zvláště chráněného druhu živočicha. Určitě by nikdo neschvaloval pokácení stromu, v jehož útrobách hnízdí např. vzácné druhy netopýrů, vever-

ky, strakapoudi nebo jiné dutinové druhy jen proto, že se někomu nelíbí jeho vzhled. Zákon pamatuje i na ohrožené živočišné druhy. Například larvy dnes již velmi vzácných monstrózních brouků, jakými jsou tesařík obrovský, roháč obecný nebo nosorožník kapucínek, se ve starém dřevě vyvíjejí několik let. A takových vzácných druhů vázaných na staré a velmi staré až odumírající dřeviny je celá řada. Bohužel tyto stromy lidé velmi často odstraňují z obavy o svoji bezpečnost. Ta má samozřejmě na frekventovaných místech jasnou prioritu. Staré stromy lze ale namísto kácení jen vhodně ošetřit odborným řezem nebo ponechat jejich torzo. Nejlépe je pak nechat to udělat zkušeného arboristu nebo alespoň proškolenou osobu. Ono totiž není řezat jako řezat a spouště lidem pojem větvěvní kroužek pořád ještě nic neříká.

Honza Švanyga

(autor je biolog a statutární zástupce spolku Dúbek Rohatec) redakčně zkráceno

SPORT

Lucka Zubalíková nejlepší juniorkou

O tom, že v Rohatci máme šikovné sportovce, se můžeme přesvědčovat každý rok. Snažíme se je aspoň trochu ocenit a jsme rádi, když je někdy potkáme. Mají kočovný život, závody, tréninky, zápasy, pořád sbaleno a vybaleno. Velkou radost nám udělala zpráva, že při vyhlášení nejlepších českých sportovců v pražském Kongresovém centru byla Lucie Zubalíková jednou z hlavních hvězd večera. Mezi juniorskými dálkovými plavci anketu naprosto ovládla, když se její jméno objevilo na prvním místě všech hlasovacích lístků. V domácí konkurenci si pak dokázala připsat první mistrovský titul v dospě-

lé kategorii v Račicích v závodě na pět kilometrů. Velkým bodovým finišem se pak dokázala posunout na celkové třetí místo v konečném hodnocení Českého poháru, který stylově zakončila českým rekordem v kategorii mladšího dorostu na pětikilometrové trati, který zaplavala v listopadu v Krnově. V letošním roce ji čekají dva hlavní vrcholy ve velmi atraktivních destinacích. Na srpnovém mistrovství světa juniorů na Seychelách a na zářijovém juniorském evropském šampionátu v Izraeli. Přejeme Lucce hodně zdraví v roce 2020 a držíme palce.

*redakčně zkráceno,
převzato*

Jana Kučerová druhá v běžecké Grand Prix

Rohatečtí vytrvalci opět bodovali v regionální běžecké lize. V celoroční soutěži se na stříbrný stupínek ve své kategorii prosadila Jana Kučerová, bronz mezi dorostenkami patří Elišce Jakubčíkové.

Moravskoslovenský běžecký pohár, seriál čítající čtyřiatřicet závodů na jižní Moravě a jihozápadním Slovensku, napsal v roce 2019 už svoji jedenáctou kapitolu. Medailisté byli dekorováni na konci ledna při slavnostním galavečeru ve Gbelech na Záhorí. Jana Kučerová sváděla celou sezonu těsný souboj se svojí jmenovkyní Janou Klimešovou z Kyjova. V konečném pořadí obě závodnice dělilo pouhých dvacet bodů, v jednom závodě jich přitom lze získat až sedm set.

Rohatecká běžkyně propadla atletické vášni poměrně nedávno, bere ji však velmi vážně a stále se zlepšuje. Její statistiky za rok 2019 vzbuzují jednoznač-

ně obdiv. „Stálo mě to 2 812 naběhaných kilometrů. Z toho 456 jsem naběhala při sedmapadesáti závodech,“ svěčila se Jana Kučerová nedávno na sociálních sítích.

Jana kromě tradičních distancí kolem deseti kilometrů zvládá i půlmaraton pod hodinu a padesát minut. V srpnu se též zúčastnila štafetového běhu Od Tatier k Dunaju, kdy běžci zdolávají trasu přes 340 kilometrů dlouhou. Každý člen týmu přitom za čtyřadvacet hodin naběhá ve třech úsecích přibližně třicet kilometrů.

Druhá medailistka Eliška Jakubčíková reprezentuje Atletický klub Hodonín. Na závodech běhá výrazně kratší distancce nejčastěji kolem 1 500 metrů. Cenné kovy však sbírá poměrně pravidelně a aktuální bronz je v rámci Moravskoslovenského poháru už její několikátá medaile.

Luděk Durdák

Tenisový rok 2019

Vážení sportovní a zejména tenisoví příznivci, sešel se rok s rokem a s ním i jedna tenisová sezóna. Rádi bychom vás seznámili s tím, jak tento úspěšný a zajímavý loňský rok probíhal.

Tenisový klub Rohatec, který čítá nyní celkem 24 aktivních členů, pořádal během minulého roku celkem čtyři turnaje neregistrovaných hráčů. Z toho tři se konaly na místních tenisových kurtech na Kolonii (Velikonoční, Májový a Po hodový) a jeden, velmi prestižní turnaj ve dvouhrách (O pohár starosty), se nově odehrál na krásných kurtech u základní školy. Zúčastnilo se jich celkem 28 velmi kvalitních hráčů, což je sice méně než loni, ale přesto je to slušná účast neregistrovaných hráčů.

Dále náš tenisový klub reprezentovala tři družstva v dlouhodobé soutěži amatérských hráčů, kterou pořádá tenisové sdružení Podluží o.s.. Naše A mužstvo hrálo v soutěži I. ligu, nově složené B družstvo II. ligu a v neposlední řadě elitní družstvo v kategorii Veterán.

A- družstvo, ve složení Oldřich Glöckl (C), Michal Janča, Radek Šindar, Milan Drábek a Jiří Hostýnek, které hraje první ligu již šestým rokem, se ke všem zápasům postavilo důstojně, a přesto odehrálo pouze čtyři utkání s bilan-

ci dvou výher a dvou porážek. Soutěž první ligy se ani nedohrála do konce, a to hlavně díky bojkotujícím týmům, kterým se nechtělo cestovat do pro ně asi vzdáleného Rohatce a ještě na tvrdý povrch, který nemají „antukáři“ vůbec rádi.

B- družstvo ve složení Jakub Rezek (C), Zdeněk Fridrich, Martin Bubík a Tomáš Zlámalík si ve druhé lize vedlo dobře a skončilo se ziskem sedmi bodů na čtvrtém místě tabulky druhé ligy neregistrovaných hráčů.

Největší radost nám už podruhé za poslední tři roky udělalo mužstvo složené z hráčů starších 45 let, které v kategorii Veterán pouze jednou prohrálo a se ziskem třinácti bodů jednoznačně ovládlo tabulku a získalo tak pohár pro nejlepší. Mužstvo v sestavě Václav Štrunc, Rostislav Tomšej a Oldřich Glöckl, vedené kapitánem Radkem Šindarem, nedalo soupeřům mnoho šancí a ukázalo tak znovu po loňském druhém místě sílu našeho tenisu. Gratulujeme.

Všem družstvům reprezentující rohatecký tenis děkujeme za předvedené výkony a přejeme mnoho úspěchů a možná i trochu více tenisového štěstí do následující sezóny.

Více informací naleznete také na webových stránkách Tenisového klubu Rohatec www.tenisklub.estranky.cz.

Radek Šindar

Na Nový rok opět běžecky

Čerstvý sníh i silný mráz už pamatují tradiční účastníci rohateckého novoročního proběhnutí. První den letošního roku přivítal sportovce aktivní i ryze rekreační tak trochu klasicky v duchu této zimy. U obecního úřadu se 1. ledna dvacítka nadšenců sešla pod zamračenou oblohou, z nebe občas něco spadlo, ale do sněhových vloček to mělo daleko.

Nikoho z přítomných to však ne-

odradilo od záměru udělat před novoročním obědem pár svižných krůčků a trochu se proběhnout. Trasu k přístavu a Habánskému oku tentokrát zvládli skoro všichni, úsměvy se nešetřilo a místo funění se ozýval spíš smích. Půlhodinka na čerstvém vzduchu nezabila nikoho a u kelímku teplého čaje si účastníci slíbili, že příští rok zase.

Luděk Durďák

Přípravné zápasy mužů

neděle	2.2.2020	Rohatec – Šardice	14:00	UT Strážnice
sobota	8.2.2020	Rohatec – Hluk	14:00	UT Strážnice
sobota	22.2.2020	Rohatec – Kněždub	12:00	UT Veselí n Mor.
sobota	29.2.2020	Rohatec – Kunovice	14:00	UT Kunovice
pátek	6.3.2020	Rohatec – Staré Město	18:00	UT Staré Město
sobota	14.3.2020	Rohatec – Boršice	15:00	hřiště Rohatec

Přípravné zápasy dorostu

sobota	29.2.2020	Rohatec – Hovorany	12:00	UT Mutěnice
sobota	14.3.2020	Rohatec – Vnorovy	12:00	hřiště Rohatec

Podzim ve Slavoji

I když právě probíhá zimní příprava mužstev Slavoj, není na škodu se v krátkosti ohlédnout za uplynulou podzimní částí sezony 2019/2020 našich dvou týmů.

Nejprve se budeme věnovat dospělým, mužstvu mužů. Ti zahájili sezonu pod vedením nového hlavního trenéra Petra Doležala a asistenta Petra Semotána, našeho bývalého hráče. Jak jsme již informovali v předcházejících číslech, došlo k určitým změnám v hráčském kádru. Přes vyšší očekávání nemůžeme podzim hodnotit příliš kladně, prozatímni 11. místo po polovině soutěže nemůžeme brát jako úspěch. Zisk 14 bodů z 39 možných je opravdu málo. I když je letošní tabulka obrovsky vyrovnaná, rozdíl mezi pátým a posledním čtrnáctým týmem je jenom 6 bodů, což v tříbodovém systému jsou dvě výhry. Náskok dvou bodů na posledního nám dává jasnou nutnost bodovat již od samého počátku jarní sezony. Pouze první čtyři mužstva v tabulce mají relativní klid od ostatních a poperou se o první místo.

My jsme 9 bodů získali za tři domácí výhry oproti třem domácím prohrám. Především prohry doma s Hroznovou Lhotou 0:1 a Miloticemi 2:3 lze považovat za naprosto zbytečné a pouze vlastní nedisciplinovaností a chybami jsme soupeřům darovali body. Z venkovního prostředí jsme přivezli všeho všudy 5 bodů ze sedmi zápasů. Dvě remízy se nám podařily u předních týmů tabulky, ve Vyškově s místním béčkem a ve Veselí nad Moravou. A jediná výhra se narodila na hřišti okresního rivala v Dubňanech, kde jsme zvítězili drtivě 6:2. Avšak již o týden později jsme si odvezli debakl v poměru 1:7 ze hřiště Rakvic, které se nacházejí v tabulce těsně nad námi. Nevyrovnanost výkonů je jedna z hlavních příčin toho-

to podzimu. Když se k tomu přidala zranění a nemoci, projevila se nezkušenost některých hráčů a jejich nižší kvalita. Na tomto budou muset trenéři zapracovat a ve spolupráci s výkonným výborem vhodně kádr pro jarní část doplnit. Nutno podotknout, že již v tuto dobu se řeší příchody tří hráčů do Slavoj, kteří by měli nejen rozšířit stávající kádr, ale hlavně jej zkvalitnit tak, aby jarní zápasy byly úspěšnější a netýkaly se nás starosti se záchranou soutěže.

Pozitivem podzimu byla určitě forma Davida Šimánka, který ve 12 zápasech vstřelil 14 branek a je tak na čele tabulky střelců po první polovině sezony.

Dorost je na tom po podzimní části ještě hůře než muži. Zisk pouhopouhých 6 bodů za dvě vítězství a vysoce negativní skóre 27:92 odsoudilo naše dorostence na předposlední 13. místo. Co je toho příčinou? V první řadě nezájem a neochota hráčů trénovat, jejich nezodpovědnost a dávání přednosti jiným zájmům. I když můžeme se tomu v dnešní době divit? Uprímně, ani ne. Ta doba, kdy sport a škola byly na prvních místech v důležitosti, je už dávno pryč. Dnes raději dají přednost partě, zábavě, někteří i kouření a alkoholu. A aby přišli na trénink a víkendový zápas, to už je pro ně příliš. Potom tvoří jádro dnešního dorostu kluci z Hodonína a Lužic, místní jsou v menšině. Především ročníky 2002 a 2003, které se v žácích jevíly výborně, měly být dnes oporami dorostu. Bohužel u většiny hráčů převážily zájmy neofotbalové a ti, kteří jsou ještě použitelní, jsou nezodpovědní, případně zranění. Musíme se s tím ovšem poprat a zajistit chod dorostu do dalších let. To je jasný úkol pro všechny.

Lukáš Hřebačka

INZERCE

POZVÁNKA NA VALNOU HROMADU TJ SLAVOJ ROHATEC z.s.

pátek 20.3.2020 v 18:30 – salonek Hostince U Capitů

Program:

1. Zahájení, schválení programu VH
2. Volba mandátové, návrhové komise
3. Hodnocení činnosti TJ a VV od poslední VH
4. Zpráva mandátové komise
5. Zpráva o hospodaření TJ za rok 2019
6. Hlavní úkoly a návrh rozpočtu na rok 2020
7. Diskuse
8. Usnesení a závěr

Zveme co nejsrdečněji členy a příznivce
TJ Slavoj Rohatec z.s.

Oddíl stolního tenisu SKST Rohatec Vás srdečně zve na 2. ročník
TURNAJE PRO NEREGISTROVANÉ HRÁČE
ve stolním tenise

- sobota 28. března 2020 od 9:00
v tělocvičně ZŠ Rohatec
- prezentace do 8:45
- startovné 100 Kč (děti 50 Kč)

Přihlášky posílejte do 26. března na email skst-rohatec@seznam.cz nebo na tel. **604 422 449**
Podmínka účasti - vhodná obuv do tělocvičny! Vlastní páčka výhodou.
Občerstvení zajištěno!

**MÁTE RÁDI SLADKOSTI A CHCETE POZNAT SVĚT
BONBONŮ?**

**MÁTE CHUŤ SE PODÍLET NA VÝROBĚ VAŠICH
OBLÍBENÝCH VÝROBKŮ ZNAČKY PEDRO?**

**NEVÁHEJTE NÁS NAVŠTÍVIT PŘÍMO V ROHATCI NEBO
ZAVOLAT A PTÁT SE!**

Najdete u nás atraktivní pracovní příležitosti, a to jak v oblasti výroby, tak na technických pozicích.

- VÝROBNÍ OPERÁTOR – ruční kompletační práce
- OBSLUHA STROJNÍHO ZAŘÍZENÍ / PRÁCE VE VARNÁCH
- MECHANIK / ELEKTROMECHANIK / SEŘIZOVAČ
- LABORANTI / KVALITÁŘI

NABÍZÍME:

- DLOUHODOBÉ PARTNERSTVÍ A STABILITU SILNÉHO ZAMĚSTNAVATELE
- NADSTANDARDNÍ MZDOVÉ OHODNOCENÍ A BENEFITY (25 dnů dovolené, příspěvek na penzijní připojištění, zvýhodněný tarif mobilního operátora, závodní stravování..)
- NADSTANDARDNÍ PŘÍPLATKY ZA SMĚNNOST
- NÁBOROVÝ BONUS VE VÝŠI AŽ 8.000 Kč
- MĚSÍČNÍ PŘÍDĚL CUKROVINEK ZDARMA

**HLEDÁME SPOLEHLIVÉ, PRACOVITÉ A MANUÁLNĚ ZRUČNÉ PRACOVNÍKY
PŘIPOJTE SE K NÁM A „DĚLEJTE SVĚT SLADŠÍ S PEDREM S NÁMI“!**

KONTAKTY: tel: 518 398 765

EMAIL: kariera@candyplus.cz

DALŠÍ NABÍDKY PRÁCE NALEZNETE NA: www.candyplus.cz/kariera

VELIKONOČNÍ VÝSTAVA

„NEJEN O KRASLÍCÍCH“

Spolek zdravotně postižených občanů Rohatec Vás srdečně zve na tradiční velikonoční akci, která se koná v KD Rohatec

Dne 21. března 2020

od 13.00 do 18.00 hodin

Na výstavě uvidíte zajímavé techniky zdobení kraslic, pletení pomlázek, zdobení perníčků, její součástí budou také ukázky řemeslných prací, např. kosičtější, opletání demžonů, pletení maslíků, ručně šitých hraček, ukázky řezbářských prací a další zajímavosti a nápady k výzdobě. Vyroby si můžete také zakoupit. Přichystána bude i výstava „Stolování našich předků“ s ochutnávkou dávnou zapomenutých pokrmů. Děti čekají „dřívíčky“, k vytvoření velikonoční výzdoby

K dobré pohodě bude patřit i posezení u kávičky a sladké dobroty.

Na Vaši návštěvu se těší výbor ZO.

Vstupné dobrovolné

nano
CLINIC

AKCE ČISTÁ STŘECHA

Na objednávku
do **31.3.2020**

SLEVA 15 %

**NEJLEPŠÍ
SERVIS!**

Kvalitní přístroje a léky.

Léčíme pomocí moderních přístrojů
a léků vlastní výroby.

Posouzení zdarma!

Zavolejte si naše čistící speciality.
Přijedeme, určíme diagnózu a
navrháme způsob léčby - to vše zdarma!

Šetrně, ale s výsledky!

Léčbu provádíme šetrnou technologií
bez použití mechanických procesů
a následně aplikujeme ochranné vrstvy.
Díky tomu prodlužujeme život
našich pacientů.

Proč jsme lepší než jiné čistící metody?

Náš tým specialistů pomocí kvalitní
nanotechnologie vyléčí vaši střechu od
mechu, řas a plísní, vrátíme jí opět
mladý vzhled - vrátíme jí život.

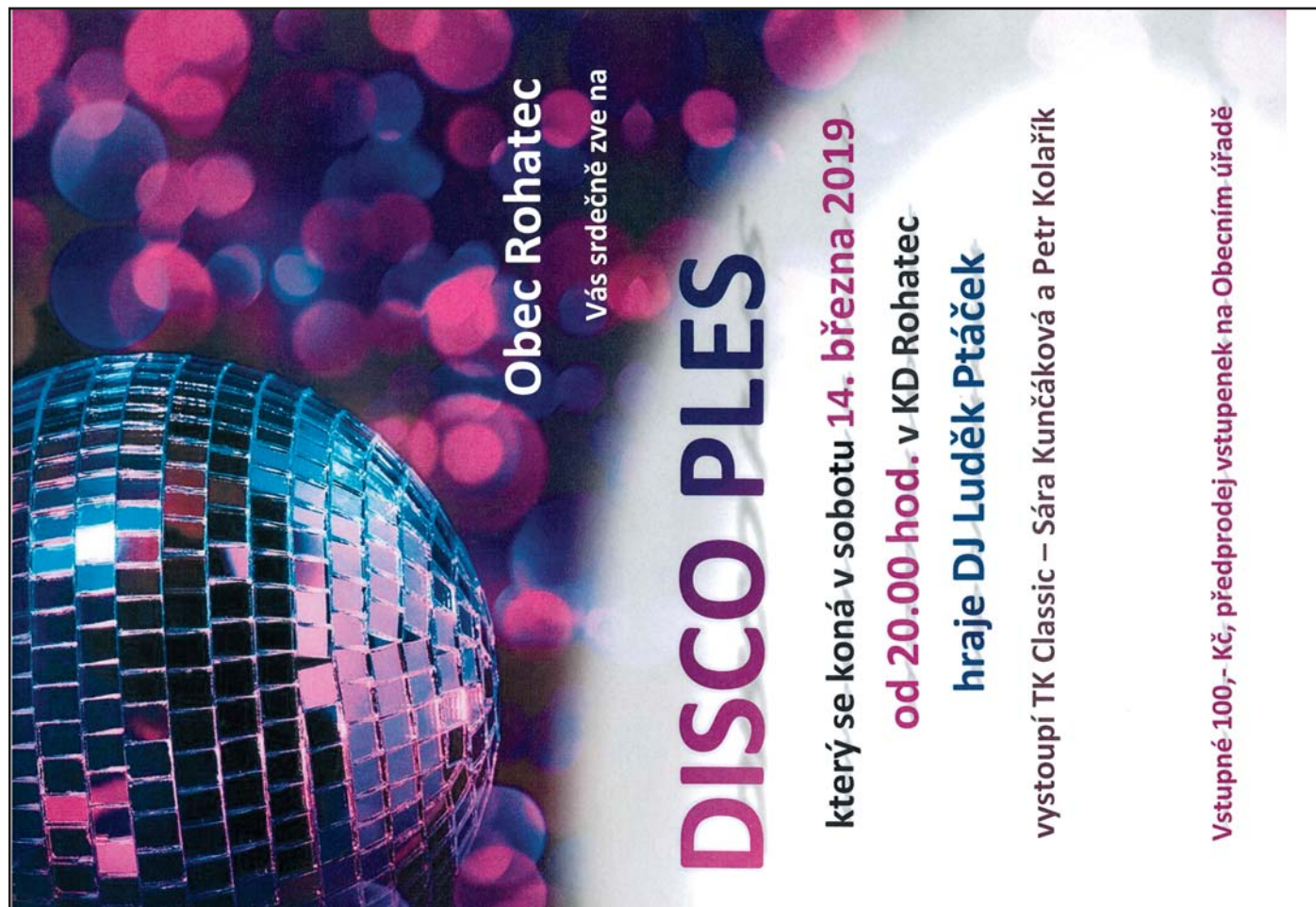
Mimo střechy Vám vyléčíme také :

- FASÁDY ● DLAŽBY ● BETON
- HLINÍK ● KÁMEN ● PÍSKOVEC
- DŘEVO ● PLAST ● SKLO
- NEREZ ● KLUZKÉ POVRCHY

Volejte a objednejte si naše speciality!

+ 420-774-456-423

Email : nanoclinic@mail.cz | Web : www.nanoclinic.net

Obec Rohatec
Vás srdečně zve na

DISCO PLES

který se koná v sobotu **14. března 2019**
od **20.00 hod.** v KD Rohatec
hraje **DJ Luděk Ptáček**

vystoupí TK Classic – Sára Kunčáková a Petr Kolařík

Vstupné 100,- Kč, předprodej vstupenek na Obecním úřadě

OBEC ROHATEC A ROHATECKÁ CHASA

KROJOVÝ PLES ROHATEC

22.2.2020 od 20 hod | KD Rohatec
hraje DH Vracovjáci | vstupné 100 Kč

Srdečně vás zveme na tradiční krojový ples, kde se můžete těšit na předtančení Moravské besedy a soutěž o ceny.

Senioři slavili Silvestr

Vánoce se blížily

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová. Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrazet názor redakce. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419. Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

